ใจดี ใจสบาย

Delivery

滿意的

พระอาจารย์กัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม

"นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส"

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

สารบัญ

หน้า

พรปีใหม่ ๒๕๖๓

วันนี้เป็นวันขึ้นปีใหม่ วันที่ ๑ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓ เมื่อคืน วันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒ คณะสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ได้สวดมนต์ข้ามปี เพื่อส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ เช้าวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓ พุทธบริษัท ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนทั้งหลาย ได้พากันทำบุญตักบาตรเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๓ เพื่อทดแทนคุณแผ่นดิน บูชาคุณพระศาสนา เทิดพระเกียรติพระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ น้อมเกล้าบูชา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ผู้ดำเนิน เสด็จสู่สวรรคาลัย สู่มรรคผลพระนิพพานสู่พระสัมมาสัมโพธิญาณ

ท่านสาธุชนทั้งหลาย ได้พากันมาบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศลเนื่องใน โอกาสวันขึ้นปีใหม่ พากันมาถวายทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา ไหว้พระ สวดมนต์ ทำบุญตักบาตร ประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อเป็น พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา เพื่อน้อมรับพรปีใหม่จากองค์สมเด็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อจะได้นำเอาไปประพฤติปฏิบัติตามพระธรรม คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้านั้นเบื้องต้น ให้เรามีความเห็นให้ถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้อง เราจะได้ปฏิบัติธรรมให้ถูกต้อง เรื่องความเห็นความเข้าใจที่ถูกต้องนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติที่ถูกต้อง เราจะได้มีแต่ความสุข

เรามีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก็เพื่อที่จะเป็นอุปกรณ์ให้เราเกิดปัญญา ให้มีความเห็นที่ถูกต้อง เข้าใจที่ถูกต้อง เราเรียนหนังสือก็เพื่อให้เราเกิดปัญญา มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง เราศึกษาธรรมะก็เพื่อจะได้มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจที่ถูกต้อง เมื่อเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้องแล้ว พระพุทธเจ้าท่านให้เรามีฉันทะ มีความพอใจ มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เราจะได้มีแต่ความสุขใจ มีแต่ความสบายใจในการประพฤติการปฏิบัติธรรม

การประพฤติการปฏิบัติธรรมกับการทำงานต้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่เกิดจากปัญญาที่รู้แจ้งเห็นจริงว่านี่คือเหตุคือปัจจัยให้เกิดความทุกข์ รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ คนเราน่ะจะทำตามใจตามอารมณ์ของตัวเองไม่ได้ เราทุกคนต้องมีความเห็นให้ถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้อง แล้วพากันมามีความสุขในการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้าตรัสว่านี้คือฉันทะ มีความพอใจที่ประกอบด้วยปัญญา คนเรานะถ้ามีความสุขมีความพอใจแล้ว เราจะมีตั้งแต่ความสุข ความสุขในที่นี่น่ะ พระพุทธเจ้าเน้นเอาความสุขทางจิตใจที่เกิดจากปัญญา ความสุขทางร่างกาย ความสุขทางวัตถุเพื่ออำนวยความสะดวกสบายทางร่างกาย พระพุทธเจ้าท่านบอกเราสอนเรา ให้เราเข้าใจให้เรารู้ว่าเป็นเพียงเปลือก

เป็นเพียงกระพี้ของความสุขเท่านั้น ไม่ใช่แก่นแท้ของความสุข เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสภาวธรรม ที่เกิด แก่ เจ็บ ตาย พลัดพราก อยู่ตลอดกาลตลอดเวลา

การดำเนินชีวิตของเราถึงประกอบด้วยปัญญา การดำเนินชีวิตของเราทำอย่างไรถึงจะไม่มีความทุกข์ การดำเนินชีวิตของเรา ถ้าเรามีฉันทะมีความพอใจ เราทุกคนจะไม่มีความทุกข์

พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้เป็นอรหันตสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นครูผู้บอกผู้สอนของเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ท่านได้ตรัสอริยมรรคมีองค์แปด ที่เป็นหนทางอันประเสริฐ เป็นข้อวัตรปฏิบัติของพระอริยเจ้า ที่เริ่มต้นด้วยมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีฉันทะมีความพอใจในการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสให้เราพากันรักษาศีล ทำสมาธิ เจริญปัญญา... ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นสิ่งที่ทวนกระแสโลก มันขัดใจของเราทุก ๆ คน

พระพุทธเจ้าให้เราทุกคนพากันเข้าใจนะ ศีล สมาธิ ปัญญา นี้แหละ คือหนทางที่ประเสริฐ เราทุกคนต้องมีฉันทะ มีความพอใจในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเราทำตามใจปฏิบัติตามใจ ตามอารมณ์ของเรา ตามความอยากความต้องการของเรา ไม่ได้... เพราะนี้มันเป็นอวิชชา เป็นความหลง ความเห็นความเข้าใจของเรามันยังเป็นมิจฉาทิฏฐิแท้ ๆ มันเป็นความยึดมั่นถือมั่นในทิฏฐิมานะ อัตตาตัวตนตัวเราของเรา

เราทุกคนต้องอาศัยปัญญาของพระพุทธเจ้าที่ท่านได้บำเพ็ญพุทธบารมีสี่อสงไขยแสนมหากัป นับเวลาอันยาวนานมากหลายล้านชาติ ที่ท่านได้เมตตามาบอกมาสอนให้เราทุกคนได้ประพฤติปฏิบัติ พระพุทธเจ้าท่านเป็นผู้ที่ประเสริฐ เราทุกคนเพียงแต่ได้ยินชื่อของพระพุทธเจ้าก็นับว่าเป็นบุญเป็นกุศลอย่างหาที่สุดหาประมาณมิได้

หลักการในการรักษาศีล ให้ทุกคนพากันเข้าใจไว้ให้ดี ๆ ให้เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้อง หลักสำคัญอยู่ที่เจตนา เราต้องตั้งอกตั้งใจในการสมาทานรักษาศีล ศีลนี้เป็นศิลปะแห่งการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ เราต้องมีความสุขในการสมาทานรักษาศีล ศีลนี้เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้จิตใจของเราเป็นสมาธิโดยอัตโนมัติตามแบบธรรมชาติ ศีลนี้จะเป็นพื้นเป็นฐานให้เกิดสัมมาสมาธิ สมาธิที่ประกอบด้วยศีลเป็นพื้นฐานที่จะทำให้จิตใจของเรามีความสุขทั้งวันทั้งคืน

สมาธิคือความตั้งมั่นไม่หวั่นไหว สมาธิเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ใหญ่ ๆ ปักลึกลงในพื้นดินตั้งหลายกิโล ลมจะแรงสักเท่าไหร่ แผ่นดินจะไหวก็ไม่สามารถที่จะทำลายเสาเข็มได้ ลมนั้นเปรียบเสมือน "โลกธรรม" มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มีนินทา มีสรรเสริญ มีความแก่ เจ็บ ตาย พลัดพราก ทุกอย่างล้วนแต่เป็นอนิจจัง ไม่เที่ยงแท้แน่นอน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป โลกธรรมนั้นมันจะกระหน่ำเราทั้งวันทั้งคืน ยิ่งกว่าแผ่นดินไหว สึนามิ คลื่นมหาสมุทรในทะเล เราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ไม่หวั่นไหว เมื่อเราเกิดมาในโลกนี้ เราทุก ๆ คน

ก็จะได้พบได้เห็นได้สัมผัสกับโลกธรรม เราทุกคนต้องอาศัย ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นโอกาสให้เราได้ประพฤติปฏิบัติธรรม ที่ต้องอาศัย ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นยานสำหรับเดินทาง เข้าถึงวิมุตติความหลุดพ้น

การประพฤติการปฏิบัติธรรมเราต้องเน้นที่ปัจจุบัน อดีตที่ผ่านมา เราแก้ไขทำอะไรไม่ได้ อนาคตก็ยังมาไม่ถึง ปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ การประพฤติปฏิบัติธรรมของเราต้องอยู่ที่ปัจจุบัน เราทุกคนไม่อาจจะดำเนินชีวิตให้ไปถึงอนาคตได้ เพราะเราทุกคน ตั้งแต่เกิดมายังไม่มีใคร เดินทางไปถึงอนาคตได้ ชีวิตของเรามันก็จะเป็นปัจจุบันไปอย่างนี้แหละ เหมือนคนที่เค้าวิ่งตามเงา วิ่งเท่าไหร่ก็ไม่อาจสามารถทันเงาได้ พระพุทธเจ้าท่านให้เราพากันเข้าใจอย่างนี้นะ ให้พากันมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้องด้วยปัญญา

ท่านถึงให้เรามีฉันทะ มีความพอใจ เราจะได้มีความสุขทั้งวันทั้งคืน อินทรีย์บารมีของเราจะได้เจริญแก่กล้า ความสุข ความไม่มีทุกข์อย่างนี้แหละพระพุทธเจ้าท่านเรียกว่าพรหมจรรย์ คือความบริสุทธิ์ที่ประกอบด้วยปัญญา

ประชาชนคนทั้งโลกยังไม่เข้าใจนะ พากันวิ่งหาความสุข ความสุข ความดับทุกข์น่ะ มันอยู่ที่เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีความสุข ในการทำงาน มีความสุขในการเสียสละ มีความสุขในความขยัน มีความสุขในความอดทน

พระพุทธเจ้านั้นคือผู้ที่เสียสละ พระเยซูคือผู้ที่เสียสละ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชคือผู้ที่เสียสละ ที่เราพากันมีความทุกข์ทางจิตใจ เป็นโรคจิตโรคประสาท เพราะเราไม่ได้เสียสละ ติดอยู่ในอดีตคือความยึดมั่นถือมั่น เป็นคนที่ไม่เสียสละ จมอยู่ติดอยู่ในอดีต เป็นคนที่มีหนี้มีสินทางจิตใจ เป็นคนที่บริโภคแต่ของเก่าของเน่าของเสีย ไม่มีโอกาสที่จะได้บริโภคของใหม่

ให้ประชาชนทุกคนพากันเข้าใจนะ คำว่าเสียสละ คำว่าปล่อยวาง ปัจจุบันนี้มีคนเข้าใจผิดเยอะมาก คิดว่าการปล่อยวางนั้นไม่ทำอะไร ไม่เอาอะไร คำว่าปล่อยวางนั้น หมายถึง เราต้องละตัวละตน ปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ทำตามความอยากความต้องการของตนเอง

ถ้าเราทำตามใจปฏิบัติตามใจ ตามอารมณ์ของเรา ตามความอยากความต้องการของเรา ไม่ได้...! เพราะนี้มันเป็นอวิชชา เป็นความหลง ความเห็นความเข้าใจของเรามันยังเป็นมิจฉาทิฐิแท้ ๆ มันเป็นความยึดมั่นถือมั่นในทิฏฐิมานะ อัตตาตัวตน ตัวเราของเรา เราต้องประพฤติปฏิบัติเดินตามหนทางของพระพุทธเจ้า

ในวารดิถีขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๓ ให้บรรพชิต นักบวชทั้งหลาย พร้อมทั้งข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน จงน้อมรับเอาพรอันประเสริฐของพระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ท่านได้ประทานไว้ให้เราทุก ๆ คน พากันไปประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอน

ของท่าน พระพุทธเจ้าท่านเมตตาบอกสอน เราทุกคนเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตาม ตนแลเป็นที่พึ่งของตน ไม่มีใครจะมาปฏิบัติแทนเราได้ เราต้องหายใจเอง ทานอาหารเอง ไปห้องน้ำห้องสุขาเอง เราทุก ๆ คนต้องประพฤติปฏิบัติธรรมเอาเอง เราทุกคนถึงจะได้รับเอาพรอันประเสริฐด้วยการประพฤติการปฏิบัติด้วยตนเอง

ธรรมะเป็นสิ่งที่มีแต่ความสุขอยู่ในใจของเรา ไม่ได้อยู่ในหนังสือ ไม่ได้อยู่ในพระไตรปิฎก ธรรมะนั้นมีอยู่ในใจของเราทุก ๆ คน ที่เรามีความเห็นถูกต้อง มีความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติธรรมะถูกต้อง อยู่ที่ใจของเราในปัจจุบัน นี้คือพรอันประเสริฐที่เราจะได้รับพรจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปประพฤติไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตอันประเสริฐ

ขอน้อมเอาคุณพระศรีรัตนตรัย คือคุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม คุณของพระอริยสงฆ์ จงอำนวยอวยชัยให้ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงได้บรรลุถึงคุณธรรมอันประเสริฐ ได้แก่ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ พระนิพพานสมบัติ ด้วยกันทุกท่านทุกคน ณ โอกาสนี้ด้วยเทอญ

๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

ศิลปินวัฒนธรรมนานาชาติ

ขออำนวยพรศิลปินวัฒนธรรมนานาชาติ ด้วยความเคารพนับถือทุก ๆ ท่านที่ได้มีเมตตามาเยี่ยมเยียนประเทศไทย ข้าพเจ้าในนามประชากรของคนประเทศไทย ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง ณ โอกาสนี้

ประเทศไทยมีประชากรอยู่ ๗๐ กว่าล้านคน มีการปกครองแบบประชาธิปไตย นับถือพระศาสนาหลาย ๆ ศาสนาตามบรรพบุรุษที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาตั้งแต่โบราณกาล

ศิลปะวัฒนธรรมนี้ เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ ประเสริฐมากประเสริฐพิเศษ ประเสริฐจริง ๆ ในโลกนี้ต้องเอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง ในการดำเนินชีวิต เป็นศิลปะหรือเป็นศิลปินแห่งการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ ทุก ๆ ประเทศถึงมีวัฒนธรรมประจำชาติแต่ละประเทศ

มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ ความสุขความดับทุกข์ของมนุษย์นั้นอยู่ที่ไหน..? ความสุขความดับทุกข์ของมนุษย์นั้นอยู่ที่เรามีปัญญาความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

เราทุกคนมีตาก็เพื่อที่จะมีปัญญา มีหูก็เพื่อจะให้มีปัญญา เรามีจมูกก็เพื่อให้มีปัญญา เรามีลิ้นก็เพื่อให้มีปัญญา เรามีร่างกายก็เพื่อให้มีปัญญา เรามีใจก็เพื่อมีปัญญา เราเรียนหนังสือก็เพื่อให้มีปัญญา เราศึกษาธรรมะในพระศาสนาก็เพื่อให้มีปัญญา เมื่อเรามีปัญญา มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง เราจะได้มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ การประพฤติการปฏิบัตินั้นคือวัฒนธรรมศิลปะแห่งการดำเนินชีวิต

มนุษย์เราถ้าเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้องด้วยปัญญา เราจะมีแต่ความสุขในการดำรงชีวิตที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นศิลปะที่งดงามแห่งชีวิตจะมีความงามในเบื้องต้น ที่เอาวัฒนธรรมศิลปะในการดำเนินชีวิต มีความสุขในปัจจุบัน เป็นปัจจุบันธรรม ปัจจุบันที่เป็นธรรม เป็นวัฒนธรรม เป็นการพัฒนามนุษย์ด้วยปัญญา

สิ่งสำคัญของเราทุก ๆ คนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ จึงอยู่ที่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยปัญญา การประพฤติการปฏิบัติเน้นลงที่ปัจจุบัน เพราะว่าอดีตเป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว เราจะแก้ไขอะไรก็ไม่ได้ อนาคตที่ยังมาไม่ถึง ก็ไม่ใช่เวลาที่เราจะประพฤติปฏิบัติ ปัจจุบันเราต้องมีความสุขในการเสียสละ มีความสุขในความขยัน มีความสุขในความรับผิดชอบ มีความสุขในความอดทน

คนเราทุก ๆ คนนะ ถ้าเรามีความพอใจในการทำงาน เราทุกคนจะไม่มีความเครียด ไม่เป็นโรคจิต ไม่เป็นโรคประสาท เราจะมีแต่ความสุข คนเราทุก ๆ คนน่ะ ชีวิตของเราก็จะอยู่กับปัจจุบันไปเรื่อย ๆ ถ้าปัจจุบันเรามีความสุขในการทำงาน ในการเสียสละ นั้นคือขบวนการนั้นคือเหตุคือปัจจัย ที่จะให้เราทุก ๆ คนมีความสุข มีความดับทุกข์ไปเรื่อย ๆ

คนเราทุกคนนั้นให้คิดดูดี ๆ นะ ไม่มีใครเข้าถึงอนาคตได้ ชีวิตของเราก็จะอยู่กับปัจจุบันไปอย่างนี้แหละไปเรื่อย ๆ เราเกิดมาอายุร้อยปี ชีวิตของเราก็จะอยู่กับปัจจุบันอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ แหละ

เรื่องความแก่ เจ็บ ตาย พลัดพรากนั้น มันเป็นเรื่องของกาย แต่จิตใจของเรานั้นมันจะเป็นปัจจุบันไปเรื่อย ๆ ถ้าเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ใจของเราก็จะเป็นปัจจุบันธรรม อินทรีย์บารมีของเรา ย่อมเจริญแก่กล้า ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ... เพราะเหตุปัจจัยที่เราได้พัฒนาให้เราเกิดปัญญาในปัจจุบันธรรมไปเรื่อย ๆ การพัฒนาไปเรื่อย ๆ ย่อมชำนิชำนาญ เราจะไม่ได้เป็นคนเซ่อ ๆ เบลอ ๆ งง ๆ จะเป็นชีวิตที่มีแต่ความสุข มีความฉลาด มีปัญญา “เป็นปัจจุบันธรรมะ” เป็นความบริสุทธิ์ เป็นพรหมจรรย์ ปราศจากความยึดมั่นถือมั่นในตัวในตน เป็นศิลปะวัฒนธรรมที่ประเสริฐในการดำรงชีวิต

เราทุก ๆ คนไม่ว่าจะอยู่ประเทศไหน ก็ต้องเอาธรรมะเอาศิลปะวัฒนธรรมเป็นการดำเนินชีวิต ศาสนาทุก ๆ ศาสนามีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือเอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง ประเทศที่ไม่มีการโกงกินคอร์รัปชัน ต้องปกครองประชาชนในประเทศนั้น ๆ ด้วยเอาธรรมเป็นที่ตั้ง เอาประเทศเป็นที่ตั้ง เอาส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ให้ประชาชนมีปัญญา มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้องด้วยปัญญา ประเทศนั้น ๆ ถึงจะไม่มีการโกงกินคอร์รัปชัน

ประเทศหนึ่ง ๆ หลักสำคัญอยู่สามอย่าง ได้แก่ ชาติ... ศาสนา... พระมหากษัตริย์... ประธานาธิบดี... การปกครองต้องเอาธรรมเป็นที่ตั้ง เอาประเทศเป็นที่ตั้ง เอาส่วนรวมเป็นที่ตั้ง นี้เรียกว่าวัฒนธรรม เป็นศิลปะในการดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วยปัญญา

ให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจนะ การดำเนินชีวิตของเราที่จะมีความสุขได้ ต้องเอาธรรมเป็นการดำเนินชีวิต เราทุกคนต้องมีความสุขในการทำงานในปัจจุบัน ถ้าเรามีความสุขในการทำงานอยู่ในปัจจุบัน เราถึงจะไม่ได้พากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาท ทุกวันนี้ประชากรของโลก พากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาท กันเป็นส่วนใหญ่

ประชากรของโลกยังไม่มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง คิดว่าการทำงานของเรามันเกิดจากความจำเป็นที่จะต้องทำงาน เราเรียนหนังสือตั้งแต่เด็ก ๆ ก็เพราะว่าพ่อแม่บังคับให้เรียน เราทำงาน

เพราะเราคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทำงาน ถ้าเราไม่ทำงานเราก็ไม่มีอยู่มีกินมีใช้ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต ประชากรทุก ๆ ประเทศในโลกถึงพากันเครียด เป็นโรคจิต โรคประสาทกันเป็นส่วนใหญ่...

เราจะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้อย่างไร เราจะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้มนุษย์เราทุก ๆ คนต้องพัฒนาให้มีปัญญา ปัญญานี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก มนุษย์เราถ้าไม่มีปัญญามันจะไปทำอะไรได้ ที่มนุษย์เราพัฒนาเทคโนโลยีตามหลักเหตุผล ตามหลักวิทยาศาสตร์ พัฒนามาเรื่อย ๆ ต่อเนื่องก้าวมาไกลก็เพราะเราได้พัฒนาปัญญา เพื่อความสะดวก ความสบายในการดำรงชีวิต

การพัฒนามนุษย์นั้น เราพัฒนาตั้งแต่ทางวัตถุ เทคโนโลยีตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวกสบายนั้นยังไม่เพียงพอสมบูรณ์แบบ ถ้าจะให้สมบูรณ์แบบต้องพัฒนาทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

มนุษย์เราทุก ๆ คนต้องพัฒนาจิตใจให้รู้จักโลกธรรมตามความเป็นจริง โลกธรรมนี้ เป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้แน่นอนมีความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป มีความแก่ ความเจ็บ ความตายความพลัดพราก มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่เที่ยงแท้ถาวร

จิตใจของมนุษย์เราต้องพัฒนาให้เกิดปัญญา รู้แจ้งเห็นจริงตามสภาวธรรมด้วยปัญญา

มนุษย์เราต้องมีปัญญานะ เมื่อมีปัญญาแล้ว เราต้องมีความสุขในการเสียสละเราถึงจะมีความสุข เมื่อเรามีความสุขเราก็ต้องเสียสละเราถึงจะมีปัญญา นี้คือเหตุคือปัจจัย ในการดำเนินชีวิตที่เราเอาธรรมเป็นใหญ่ นี้คือ ศิลปวัฒนธรรมแห่งการดำเนินชีวิตที่เป็นศิลปินแห่งการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

ขออำนวยอวยพรเอาคุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระเจ้า จงอำนวยอวยชัยให้ท่านทั้งหลายที่เป็นศิลปิน ศิลปะ วัฒนธรรมนานาชาติ จงได้รับพรอันประเสริฐจากพระพุทธเจ้า...พระเจ้า...พระพุทธเจ้า...พระเจ้า ท่านเป็นเพียงผู้บอกผู้สอน แต่ตัวเราเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติเอง ไม่มีใครมาหายใจแทนเราได้ ไม่มีใครทานอาหารแทนเราได้ ไม่มีใครเข้าห้องน้ำห้องสุขาแทนเราได้ ตนแลเป็นที่พึ่งของตน จากการประพฤติการปฏิบัติของเราเอง

ขออำนวยอวยชัยให้ท่านทั้งหลายมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย อันตรายทั้งหลายทั้งปวง มีจิตใจที่มีแต่ความสุข สดชื่น เบิกบาน เข้มแข็ง สงบร่มเย็น ณ โอกาสนี้ด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเทอญ...

๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

สัมมาสมาธิ

การทำสมาธิ... ทุก ๆ ชาติ... ทุก ๆ ศาสนา... ก็ต้องทำจิตใจให้สงบให้เป็นสมาธิ ทำเหมือนกันทุก ๆ ชาติ... ทุก ๆ ศาสนา...

สมาธิคือความตั้งใจมั่น ให้ใจของเราตั้งมั่น ใจของเราถึงจะมีความสุข ใจของเราถึงจะมีความสงบ ใจของเราอยู่กับการงานที่เรากำลังทำอยู่ เช่น สมาธิในอิริยาบถในการนั่ง เราจะนั่งอยู่บนเก้าอี้ก็ได้ให้เรานั่งให้สบาย เราจะนั่งกับพื้นก็ให้นั่งสบาย นั่งขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือวางบนหน้าตัก เอามือขวาทับมือซ้าย หลับตาลงให้สบาย ๆ เหมือนกับคนกำลังนอนหลับ แล้วให้เจริญอานาปานสติเหมือนกันทุก ๆ อิริยาบถ หายใจเข้าให้สบาย ๆ หายใจออกให้สบาย ๆ หายใจเข้ายาว ๆ ลึก ๆ ให้สบาย หายใจออกยาว ๆ ลึก ๆ ให้สบาย เราทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้จิตใจของเราก็จะมีความสงบ เกิดปีติ มีความสุข อารมณ์เป็นหนึ่ง จิตใจตั้งมั่น สงบเย็น จิตใจของเราจะเป็นจิตใจที่ติดแอร์คอนดิชัน มีแต่ความสุขสงบร่มเย็น

วันหนึ่งคืนหนึ่งมียี่สิบสี่ชั่วโมง เราควรนั่งสมาธิเช้าเย็น

เช้าหลังจากตื่นนอน เราควรนั่งสมาธิประมาณสักสามสิบนาที ก่อนเราออกไปทำงาน ตอนกลางคืน ก่อนเราจะนอนหลับ เราควรนั่งสมาธิก่อนนอนสักสามสิบนาที

การทำสมาธิ คือ การปล่อยการวางความยึดมั่นถือมั่นออกจากใจ จิตใจของเราทุก ๆ คนนี้ มีความยึดมั่นถือมั่น เปรียบเสมือนบุคคลที่แบกของหนักพาไป การนั่งสมาธิจึงเป็นการปล่อยวางทางจิตใจ เราปล่อยวางความโลภ ความโกรธ ความหลง เราปล่อยวางความดีใจความเสียใจ เราจะได้พักผ่อนจิตใจ สมองของเราจะได้พักผ่อน จะได้หยุดพักความโลภ ความโกรธ ความหลง

การทำสมาธิจึงเป็นการปล่อยวางความโลภ ความโกรธ ความหลง จิตใจของเราจะได้เป็นใจที่บริสุทธิ์ ที่ไม่มีความโลภ ความโกรธ ความหลง เรามาอยู่กับการงาน อยู่กับการทำสมาธิ หายใจเข้าก็สบาย หายใจออกก็สบาย หายใจเข้าก็รู้ หายใจออกก็รู้ หายใจเข้ายาว ๆ ลึก ๆ หายใจออกยาว ๆ สบาย ๆ ใจของเราจะได้เกิดปิติ เกิดสุข เกิดเอกัคคตา อารมณ์เป็นหนึ่ง ใจของเราจะได้ตั้งมั่นอยู่กับปัจจุบัน ปัจจุบันที่เป็นธรรมะที่ปราศจากตัวตน

การนั่งสมาธิคือการปล่อยวาง ไม่เอาอะไร เพราะปกติเราทุกคนก็เป็นโรคจิตโรคประสาทอยู่แล้ว ถ้าเราจะมาเอา เราก็ยิ่งมาเพิ่มโรคประสาท โรคจิตให้เราอีก ความสุขอันใดก็สู้ความสุขที่เกิดจากการปล่อยวางการปล่อยความยึดมั่นถือมั่นออกจากใจไม่ได้

การดำรงชีวิตของเราในชีวิตประจำวันทุก ๆ คน ต้องมีสมาธิอยู่ตลอดเวลา เราทำงานก็ต้องมีสมาธิในการทำงาน

การทำงานเราต้องมีสมาธิ เราทุกคนต้องมีความเห็นถูกต้องด้วยปัญญา มีความเข้าใจถูกต้องด้วยปัญญา มีความสุขในการทำงานด้วยปัญญา การทำงานจะได้เป็นเหตุเป็นปัจจัยในการพัฒนาจิตใจของเราให้มีความสุข ความสุขนั้นเกิดจากความพอใจ คนเราต้องพอใจในการทำงานที่เราได้เสียสละ การเสียสละจะทำให้จิตใจของเรามีความสุข เมื่อเรามีความสุขแล้วเราต้องเสียสละ เราถึงจะเกิดปัญญาในการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน ใจของเราจะมีแต่ความสุข มีปิติอิ่มอกอิ่มใจในชีวิตประจำวัน วันหนึ่งคืนหนึ่งกาลเวลานั้นจะผ่านไปเร็วมาก เพราะใจของเรามีความสุข

การคิด การค้นคว้า เราก็ต้องมีสมาธิมีความตั้งมั่นในการคิดจุดมุ่งหมายในการคิดนั้นเพื่อให้เกิดปัญญา ปัญญาของเราจะเกิดได้เนื่องมาจากเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีความพอใจมีความสุขในการคิดในการค้นคว้า

ความคิดนี้เป็นอาหารทางจิตใจ ใจของเราคิดในเรื่องไหน สิ่งนั้น ๆ ก็จะเป็นอาหารทางจิตใจของเรา เราทุก ๆ คนต้องบริโภคความคิดด้วยปัญญานะ ให้มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีความตั้งมั่นด้วยสติด้วยปัญญา

การบรรยาย เรื่องการทำสมาธิ เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติพอสังเขป ขอหยุดไว้เพียงเท่านี้ ขอเชิญศิลปินนานาชาติทุกท่านไปพิจารณาต่อเติมของท่านเองด้วยปัญญา ว่าการดำเนินชีวิตเราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง มีความตั้งมั่น มีความพอใจในการเสียสละ มีความพอใจในการทำงาน เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ท่านทั้งหลายรู้ตื่นเบิกบาน สงบร่มเย็น ตลอดกาล

ขอยุติการบรรยายในเรื่องการทำสมาธิไว้เพียงเท่านี้ ณ โอกาสนี้

วันที่ ๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

กฐินสามัคคี...
(เช้า)

วันนี้เป็นวันทอดกฐินสามัคคีประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๒ ของวัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม พระพุทธเจ้าท่านบำเพ็ญพุทธบารมี สี่อสงไขย แสนมหากัป นับเวลาอันยาวนาน ได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นครูผู้บอกผู้สอนของเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เข้าพรรษาหน้าฝนไม่สะดวกในการจาริกไปปฏิบัติธรรมในที่ต่าง ๆ พระพุทธเจ้าทรงเมตตาให้พระภิกษุอยู่จำพรรษาในอาวาสเป็นเวลา ๓ เดือนไตรมาส ออกพรรษาท่านให้พระภิกษุทุกวัดที่มีพระภิกษุอยู่จำพรรษาครบ ๕ รูปขึ้นไป รับผ้ากฐินเพื่อทำกาลจีวร ตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ถึงวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ระยะเวลา ๑ เดือน

พระพุทธเจ้าท่านให้พุทธบริษัททั้ง ๔ ประกอบด้วย ภิกษุ... ภิกษุณี... อุบาสก... อุบาสิกา... ตลอดถึงข้าราชการ พ่อค้าประชาชน... ให้พากันรับผิดชอบในพระพุทธศาสนา มีความสมัครสมานสามัคคีเป็นหนึ่งพร้อมเพรียงกันทุก ๆ คน... เสียสละสืบทอดต่อยอดพระพุทธศาสนาไปยังกุลบุตรลูกหลาน นี้เป็นพระธรรมเป็นพระวินัยที่พระพุทธเจ้าท่านทรงเมตตาวางไว้

วัดป่าทรัพย์ทวีฯ ได้จัดทอดผ้ากฐินสามัคคีประจำปี เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกท่านทุกคนสร้างบารมี ได้ถวายผ้ากฐินเหมือนกันทุก ๆ คน... พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้พุทธบริษัททั้งหลายจัดงานทอดผ้ากฐินเพื่อหาเงินหาสตางค์หาปัจจัย

จุดมุ่งหมายในการทอดผ้ากฐิน เพื่อให้พระทุก ๆ วัดที่ได้บรรพชาอุปสมบทมาในพระพุทธศาสนาให้มีความพร้อมเพรียงสมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกัน ช่วยกันทำจีวร พากันทอผ้าตัด เย็บ ย้อมผ้าให้เป็นจีวรผืนใดผืนหนึ่ง พร้อมทั้งให้ข้าราชการ พ่อค้าประชาชนทั้งหลาย ให้บำเพ็ญบุญกุศล ถวายผ้ากฐินเพื่อทำกาลจีวรปีหนึ่ง วัดหนึ่งจะทอดกฐินได้เพียงหนเดียวเท่านั้น นับตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ไปถึงวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ระยะเวลา ๑ เดือน การถวายกฐินถึงเป็นบุญใหญ่ มีอานิสงส์มาก อย่างไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ จัดเป็นมหาสังฆทาน

ทางวัดจึงได้จัดเป็นกฐินสามัคคี เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ถวายผ้าเหมือน ๆ กัน

เราทุก ๆ คนที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ถือว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐมากประเสริฐพิเศษ ประเสริฐจริง ๆ มีโอกาสมีเวลา มีบุญมีวาสนาที่ได้ประพฤติปฏิบัติธรรม เดินตามรอยของพระพุทธเจ้า เราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง เมื่อเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง เราต้องมาเสียสละประพฤติปฏิบัติธรรม

เราทุก ๆ คนถึงจะมีความสุข เมื่อเรามีความสุขเราต้องมีปัญญา เมื่อเรามีปัญญาเราถึงจะไม่หลงติดอยู่ในความสุข ศีล สมาธิ กับปัญญา ถึงต้องเดินไปพร้อม ๆ กัน นี้คือกระบวนการ นี้คือกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน

เรามีตาก็เพื่อมีปัญญา เรามีหูก็เพื่อมีปัญญา เรามีจมูกก็เพื่อมีปัญญา เรามีลิ้นก็เพื่อมีปัญญา เรามีกายก็เพื่อจะมีปัญญา เรามีใจก็เพื่อจะมีปัญญา เราเรียนหนังสือก็เพื่อมีปัญญา เราศึกษาธรรมะปฏิบัติธรรมะก็เพื่อที่จะมีปัญญา เมื่อเรามีปัญญาแล้วเราต้องเอาปัญญาออกมาใช้ ออกมาประพฤติมาปฏิบัติ เราจึงจะได้รับความสุข เมื่อเราเข้าถึงความสุขแล้ว เราก็ต้องมีปัญญาไม่ให้ไปติดไปหลง

การประพฤติการปฏิบัติธรรมเริ่มต้นที่ปัจจุบัน เพราะว่าปัจจุบันเป็นพื้นเป็นฐานของอนาคต ปัจจุบันเป็นอย่างไรอนาคตก็ย่อมเป็นอย่างนั้น

พระพุทธเจ้าท่านให้เรามีความสุขในการปฏิบัติธรรม การปฏิบัติธรรมกับการทำงานนั้น คืออันหนึ่งอันเดียวกัน ให้เรามีความสุขในการทำงาน

ส่วนใหญ่ทุกคนยังไม่เข้าใจนะ ไม่มีความสุขในการทำงาน เมื่อเราไม่มีความสุขในการทำงาน เราเลยเป็นโรคเครียด เป็นโรคประสาท โรคจิต เพราะใจของเรานั้นไปอยู่กับเงินโน้น ใจของเราไม่มีความสุขในปัจจุบัน

ปัจจุบันเราต้องมีความสุขในการทำงาน เราทุกคนที่มีความสุขในการทำงาน เราทุกคนจึงจะได้บรรลุถึงคุณธรรมอันประเสริฐ ได้แก่ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย

ธรรมะของพระพุทธเจ้าถึงเป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก ประเสริฐพิเศษ ประเสริฐจริง ๆ เราทุกคนถึงมีความจำเป็นที่จะต้องประพฤติปฏิบัติ เดินตามรอยของพระพุทธเจ้า ถ้าเราปฏิบัติตามจิตใจตัวเองที่มีความหลง มีความยึดมั่นถือมั่น การดำเนินชีวิตของเราก็เทียบเท่ากับสัตว์เดรัจฉาน เปรต มาร ยักษ์ อสุรกาย สัตว์นรก พระพุทธเจ้าท่านให้เรา พากันเข้าใจอย่างนี้นะ ให้ทุกท่านทุกคนจับหลักให้ได้ จับประเด็นให้ได้นะ

ให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจนะ ที่เรามีความทุกข์ยากลำบาก มีปัญหาต่าง ๆ นานามากมายก่ายกองอยู่ทุกวันนี้ เนื่องมาจากเราไม่เข้าใจในธรรมะ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า...

การดำเนินชีวิตของเรา เราไปเอาอวิชชา ไปเอาความหลง ไปเอาความยึดมั่นถือมั่นในทิฏฐิมานะ อัตตาตัวตน ถึงเป็นเหตุเป็นปัจจัย พากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาทกันเป็นส่วนใหญ่ เดี๋ยวนี้เด็กอายุได้สิบกว่าขวบก็พากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาทกัน เพราะสาเหตุมาจากพ่อแม่มีความเครียด เป็นโรคจิต โรคประสาท มาจากกรรมพันธุ์ของพ่อแม่

มนุษย์เราน่ะ ถ้าประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า จะไม่พากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาท การดำเนินชีวิตของเราทุก ๆ วัน ก็จะมีแต่ความสุข ทุกอย่างก็มีแต่คุณ มีแต่ประโยชน์ เพราะการดำเนินชีวิตด้วยปัญญา เมื่อเรามีปัญญา เราเสียสละ เราก็มีความสุข เมื่อมีความสุขมีปัญญาการดำเนินชีวิตของเราก็เป็นกระบวนการ เป็นกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน

ที่ประเทศเขาร่ำรวย เป็นประเทศมหาอำนาจ เค้าพัฒนาตามหลักวิทยาศาสตร์ เอาเทคโนโลยีมาพัฒนาทางวัตถุ เพื่ออำนวยความสุข ความสะดวกความสบายในการดำรงชีวิต เค้าเน้นเฉพาะทางวัตถุอย่างเดียว เพื่อเอาวัตถุมาอำนวยความสะดวกสบาย

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า นี้เป็นเพียงเปลือกเป็นกระพี้ของความสุข เราต้องเข้าถึงแก่นแท้ของความสุข คือวิมุตติความหลุดพ้น เรามีความสุขเราถึงต้องมีปัญญา เรามีปัญญาเราต้องมีความสุข ต้องไปพร้อม ๆ กัน ชีวิตของเราถึงจะได้สมบูรณ์แบบ มีความสุขทั้งกายทั้งใจไปพร้อม ๆ กันอย่างนี้ ความสุขที่เกิดกับเรา เราต้องมีปัญญา ความทุกข์เกิดกับเรา เราก็ต้องมีปัญญา ความไม่สุขไม่ทุกข์เกิดกับเรา เราก็ต้องมีปัญญา ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นกับเรา เราต้องมีปัญญา ปัญญานั้นได้แก่พระพุทธเจ้าที่มีอยู่ในจิตใจของเรา พระพุทธเจ้าคือผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

ขออนุโมทนากับคณะสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนทั้งหลาย ที่ได้มีความสมัครสมานสามัคคีจัดงาน เตรียมงาน เตรียมอาหาร พากันมาตั้งโรงทาน ดูแลจราจร อำนวยความสะดวกทุก ๆ อย่างในงาน ทอดผ้ากฐินสามัคคีวัดป่าทรัพย์ทวีฯ เพื่อทดแทนคุณแผ่นดิน เพื่อบูชาคุณของพระศาสนา เทิดพระเกียรติพระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์ น้อมเกล้าบูชาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ผู้ดำเนินเสด็จสู่สวรรคาลัย สู่มรรคผลพระนิพพาน เทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนารถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

เพื่อเทิดพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทร มหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสเสด็จขึ้นครองราชย์ เป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี

อุทิศบุญกุศลให้ญาติ บรรพบุรุษทุกภพทุกชาติ ตลอดถึงเจ้ากรรมนายเวร เทพาอารักษ์อย่างไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ

ขออำนวยอวยชัยเอาคุณพระศรีรัตนตรัยคือคุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม คุณของพระอริยสงฆ์ จงอำนวยอวยชัยให้ทุกท่านทุกคน จงบรรลุถึงคุณธรรมอันประเสริฐได้แก่ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ณ โอกาสนี้ด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเทอญ

๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

กฐินสามัคคี...
(เย็น)

ให้ทุกท่านทุกคนพากันนั่งให้สบาย หายใจเข้าให้สบาย หายใจออกให้สบาย พักผ่อนใจ พักผ่อนสมอง ใจของเราจะได้สงบ สมองของเราจะได้พักผ่อน

วันพรุ่งนี้เป็นวันทอดกฐินประจำปีของวัดป่าทรัพย์ทวีฯ พระภิกษุ สามเณร ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ป่าไม้ บริษัทต่าง ๆ ครู นักเรียน นิสิต นักศึกษา พ่อค้า ประชาชน แพทย์ พยาบาล ประชาชนที่มาตั้งโรงทาน ได้พากันจัดงานเตรียมงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการทอดกฐิน

พระพุทธเจ้าบำเพ็ญพุทธบารมีสี่อสงไขย แสนมหากัป นับเวลานานหลายล้านชาติ ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า อรหันตสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นครูผู้บอกผู้สอนของเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ได้เผยแผ่บอกสอนธรรมอันประเสริฐ ที่ได้ทรงตรัสรู้ เป็นเวลา ๔๕ พรรษา ให้กับพุทธบริษัททั้ง ๔ ได้แก่ พระภิกษุ สามเณร ภิกษุณี สามเณรี อุบาสก ได้แก่ ประชาชนที่เป็นผู้ชาย อุบาสิกา ได้แก่ ประชาชนที่เป็นผู้หญิง

ธรรมะที่พระพุทธองค์ทรงเมตตาเผยแผ่ เป็นธรรมะบริสุทธิคุณ พระกรุณาบริสุทธิคุณ พระปัญญาบริสุทธิคุณ เป็นธรรมที่ประเสริฐ มาก ๆ ประเสริฐพิเศษ ประเสริฐจริง ๆ เป็นหลักการ เป็นวิชาการ ให้มนุษย์เราดำเนินชีวิตให้เข้าถึงความสุข ความดับทุกข์ ทั้งกายและใจ

มนุษย์เราทุกคนต้องมีความเห็นให้ถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง การดำเนินชีวิตถึงจะเข้าถึงความประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ได้ การดำเนินชีวิตของเราต้องประกอบด้วยปัญญา ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่าสัมมาทิฐิ คือ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง

เรามีตาก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เรามีหูก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เรามีจมูกก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เรามีลิ้นก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เรามีกายก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เรามีใจก็เพื่อฉลาด เพื่อมีปัญญา เพื่อเป็นเครื่องมือประกอบส่งเสริมให้เราทุกคนมีสติมีปัญญา เราเรียนหนังสือก็เพื่อมีปัญญา เราศึกษาธรรมะ ปฏิบัติตนเอง ตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าก็เพื่อมีสติมีปัญญา พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ด้วยปัญญา พุทธะ แปลเป็นภาษาไทยว่า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

ถ้าเราปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เราก็จะมีพระพุทธเจ้ามาอยู่ในใจของเราตลอดกาล ตลอดเวลา เราก็จะมีพระธรรมคำสั่งสอนที่ประเสริฐมาอยู่ในใจของเราตลอดกาล ตลอดเวลา จิตใจของเราก็จะเป็นพระอริยสงฆ์สาวกขององค์สมเด็จ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ว่าเราจะเป็นภิกษุสามเณร อุบาสก อุบาสิกา ข้าราชการ คหบดี พ่อค้า ประชาชน พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้านั้นจึงเป็นหลักการแห่งการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ การดำเนินชีวิตนั้นพระพุทธเจ้าท่านให้เราเริ่มที่ปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นพื้นเป็นฐานของอนาคต อนาคตมาจากพื้นฐานของปัจจุบัน... ปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตก็ย่อมเป็นอย่างนั้น เพราะธรรมทั้งหลายทั้งปวงเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย เหตุอย่างไรผลก็ย่อมเป็นเช่นนั้น มันเป็นกระบวนการยิ่ง ๆ ขึ้นไป

อดีตมันผ่านไปแล้วคือแล้วไป แก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว อนาคตไม่ต้องไปวิตกกังวล เน้นที่ปัจจุบัน พระพุทธเจ้าตรัสว่า การดำเนินชีวิตด้วยอริยมรรคมีองค์แปดประการที่ปัจจุบัน มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง อย่างนี้เป็นต้น

ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นจึงเป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก ทำให้เราทุกคนเข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย กว่าเราจะตายมันอีกหลายปี เราบำเพ็ญบารมีตามพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บารมีของเราต้องแก่กล้าแน่นอนตามเหตุตามปัจจัย

ถ้าเราปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เราจะมีแต่ความสุข เราปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา สิ่งที่สำคัญนะ เมื่อเรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง เราทุกคนต้องมีความสุขในการปฏิบัติธรรม การปฏิบัติธรรมกับการทำงานคือมันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ถ้าเรามีความสุขในการทำงาน นั่นแหละคือการปฏิบัติธรรม ให้ทุกท่านทุกคนจับหลักให้ดี ๆ นะ

ส่วนใหญ่เราทุกคนน่ะไม่มีความสุขในการทำงาน เมื่อเราไม่มีความสุขในการทำงาน เราเลยเป็นโรคเครียด โรคประสาท โรคจิต เพราะเราไม่มีความสุขในการทำงาน เราไปมีความยินดีในการมีเงิน มีทอง มีลาภ ยศ สรรเสริญ โน้น...เราไปยินดีที่ปลายเหตุโน้น ปัจจุบันเราไม่มีความสุขในการทำงาน เราพากันปฏิบัติไม่ถูกต้องนะ

เราต้องมีความสุขในการทำงาน เราต้องมีความสุขในความขยัน มีความสุขในความรับผิดชอบ มีความสุขในความอดทน มีความสุขในการรักษาศีล ทำสมาธิ เจริญสติ เจริญปัญญา เราอย่าปล่อยให้จิตใจมันหลงให้มันเพลิดเพลินในรูปสวย ๆ เสียงเพราะ ๆ กลิ่นหอม ๆ รสอร่อย ๆ ธรรมารมณ์ อารมณ์ที่ใจของเราเพลิดเพลินหลงอยู่หมกมุ่นอยู่ในกาม ตั้งอยู่ในความประมาท

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า นี้คือเหยื่อของพญามารนะ พญามารนั้นเค้ามีเหยื่อ ในเหยื่อนั้นมันมีเบ็ด ถ้าเราไปหลงในเหยื่อ ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส ลาภ ยศ สรรเสริญ นั่นแหละคือเหยื่อของพญามาร ที่มันหลอกให้เราทุกคนมาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสาร ให้จับหลักไว้ดี ๆ นะ ให้จำไว้นะ “นี้คือเหยื่อของพญามาร...นี้คือเหยื่อของพญามาร”

เราทุกคนต้องพากันตั้งมั่นในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้ดี ๆ

พุทธัง สรณัง คัจฉามิ เราถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งเพื่อดำเนินชีวิต

ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ เราถือเอาพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เป็นที่ตั้งเพื่อดำเนินชีวิต

สังฆัง สรณัง คัจฉามิ เราถือเอาพระอริยสงฆ์สาวก ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเดินตามรอยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ที่เป็นตัวอย่างแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ

ถ้าเราไม่ได้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า การดำเนินชีวิตของเราก็ไปในทางเดียวกับพวกที่ไปเกิดเป็นเปรต ผี ยักษ์ มาร อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน สัตว์นรก ชีวิตของเราจะอยู่ในระดับเดียวกันนะ ให้เราพากันเข้าใจให้ดี ๆ นะ ให้เข้าใจให้มันชัดเจน เราจะได้กลัว จะได้เห็นภัยในวัฏฏสงสาร เราทุกคนจะได้มีความมั่นใจ มีความแน่ใจ ว่าเราต้องประพฤติปฏิบัติธรรม เดินตามรอยของพระพุทธเจ้า

การสร้างบารมี การสร้างความดี การสร้างคุณธรรม เราต้องมีความสุข... ความสุขนั้นที่เป็นภาษาบาลีท่านเรียกว่า “ฉันทะ...” ฉันทะแปลว่าความพอใจ คนเราถ้ามีความพอใจ มันถึงมีความสุข เรามีความพอใจที่ประพฤติปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า เราก็มีความสุขน่ะ

ถ้าเรามีความสุข มีความขยัน มันจะจนได้อย่างไร..?

ถ้าเรามีความสุขในความเสียสละ เราจะมีทุกข์ได้อย่างไร..?

ถ้าเรามีความสุขในความรับผิดชอบ เราจะมีทุกข์ได้อย่างไร..?

ถ้าเรามีความสุขในความอดทน เราจะมีทุกข์ได้อย่างไร..?

ถ้าเรามีความสุขในความตั้งมั่นอย่างชัดเจน เราจะมีความทุกข์ได้อย่างไร..?

ถ้าเรามีความสุขในการเจริญปัญญา เราจะมีความทุกข์ได้อย่างไร..?

พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่า สุคโต อยู่ก็มีความสุข ไปก็มีความสุข เพราะคนเรา เมื่อเรามีปัญญา เราต้องเสียสละแล้วมันก็มีความสุข นี้คือกระบวนการ นี้คือกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน

พระพุทธเจ้าให้เราเข้าใจอย่างนี้นะ ที่เราทุกข์ยาก ลำบากยากจน มีหนี้มีสิน มีปัญหาต่าง ๆ นานา เพราะสาเหตุมาจากที่เราไม่ปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง เราปฏิบัติตรงกันข้ามเลยกับพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ชีวิตของเราถึงมีแต่ปัญหา พระพุทธเจ้าตรัสว่าสิ่งที่แล้วก็แล้วไปนะ เรามาแก้ไขตนเองในปัจจุบัน ตนแลเป็นที่พึ่งของตน ทุกคนต้องพึ่งตนเอง ให้เรามีความสุขในการพึ่งตนเอง พึ่งความเสียสละ พึ่งความขยัน พึ่งความรับผิดชอบ พึ่งความอดทน พึ่งความตั้งมั่น ไม่หวั่นไหว ง่อนแง่นคลอนแคลน ถ้าเรามีฉันทะ มีความพอใจ มีความสุขแล้วน่ะ ความทุกข์มันไม่มี

ทุกท่านทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติเอง เราทานอาหารเอง เข้าห้องน้ำห้องสุขาเอง ทำอะไรทุกอย่างก็ต้องทำด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่น มีความตั้งมั่นให้มันเป็นเอกเป็นหนึ่ง คิดเป็น วางแผนเป็น ปฏิบัติเป็น เรียกว่าเป็นเอกเป็นหนึ่ง สง่างาม ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า เอโก มัคโค คือ เราต้องเป็นเอกเป็นหนึ่งอย่างนี้น่ะ เราเกิดมาเบื้องต้นเรา พึ่งพ่อพึ่งแม่ เมื่อเราอายุได้สองขวบสามขวบ เราต้องเริ่มพึ่งตนเองแล้ว คนเราต้องฝึกตั้งแต่เล็ก ๆ ฝึกตั้งแต่น้อย อย่างเราเป็นคุณพ่อคุณแม่ เราต้องเข้าใจนะ

พระพุทธเจ้าสอนน่ะ ลูกเราอยู่ในท้องออกมาได้สองขวบสามขวบ ให้เลี้ยงอย่างไข่ในหิน เน้นทางสรีระ เมื่อหลังจากสามขวบแล้วให้เข้าสู่ระเบียบสู่วินัยในภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เราต้องฝึกลูกเรา ทั้งภาคปฏิบัติ ทั้งภาคสติ ภาคปัญญา เมื่อมันโตสิบกว่าขวบแล้ว เค้าจะติดความสุข ความสะดวก ความสบาย เราจะแก้ไขอะไรเค้าไม่ได้ เพราะมันสายไปแล้ว คนติดสุขติดสบายน่ะมันไม่มีสติ ไม่มีปัญญานะ

เราเลี้ยงลูกเลี้ยงหลานต้องฝึกตั้งแต่สามขวบไป เราบอกลูกหลานของเราให้เข้าใจ ว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนตนเอง ปฏิบัติตนเอง ตั้งแต่ยังเด็ก ๆ เมื่อมากกว่าสิบปีแล้วมันฝึกไม่ได้ ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ ปฏิบัติอย่างนี้ พ่อแม่ปู่ย่าตายาย ก็ต้องเป็นโรคจิตโรคประสาท เพราะลูกเพราะหลานไม่ได้ตามใจ ไม่ได้ตามปรารถนา เราจะไปโทษลูกโทษหลานไม่ได้ เพราะตัวเราเองทำลายลูกหลานของเรา พระพุทธเจ้าตรัสว่า พ่อแม่เอง ทำลายลูกของตัวเองด้วยการไม่ได้ฝึก ไม่ได้หัด ไม่ได้ปฏิบัติ

พ่อแม่ปู่ย่าตายายต้องเป็นเพื่อนกับลูกกับหลาน อย่าไปเป็นพ่อเป็นแม่ปู่ย่าตายายมัน ถ้าเราเป็นคนดี มีศีลมีธรรมมีคุณธรรม ลูกหลานเค้าเคารพเราเอง เพราะตำแหน่งของเรานั้นน่ะ ก็คือ พระอรหันต์ของลูกหลาน เมื่อเค้าแต่งตั้งให้เราเป็นพระอรหันต์ประจำบ้าน ประจำตระกูลตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง มีความสุขในการประพฤติปฏิบัติอย่างนี้จนกว่าจะหมดลมหายใจ

พ่อแม่ทุกคนนะ ถ้าเราร่ำเรารวยเป็นมหาเศรษฐี ถ้าลูกเราหลานเราไม่ดี ไม่มีคุณธรรม ชีวิตของเราที่เกิดมาถือว่าไม่สำเร็จในการดำเนินชีวิตนะ ลูกหลานเราต้องเป็นคนดี เป็นคนฉลาด มีคุณธรรมตามหลักพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ผู้ประกอบด้วยบริสุทธิคุณ กรุณาบริสุทธิคุณ ปัญญาบริสุทธิคุณ ถึงได้รับความสำเร็จที่ประเสริฐที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์นะ

เราดูตัวอย่างแบบอย่าง ประเทศที่เค้าร่ำรวย เจริญทางวัตถุ เค้าปฏิบัติตามหลักเหตุผล ตามหลักวิทยาศาสตร์ เขาดำเนินชีวิตเพื่อความสะดวกในการดำเนินชีวิต แต่เค้าไปติดในความสุข ความสะดวก ความสบาย...

ความสุข ความสะดวก ความสบายทางวัตถุนั้น พระพุทธเจ้าท่านเปรียบเทียบให้ฟังว่า ความสุขทางวัตถุนั้นเปรียบเสมือนเปลือก เหมือนกระพี้ของต้นไม้ ยังไม่ใช่แก่นแท้ของต้นไม้ พระพุทธเจ้าให้เราดำเนินชีวิตให้เข้าถึงวิมุตติ ความหลุดพ้น นี้คือแก่นแท้ที่ประเสริฐที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

เค้าพัฒนาเพียงวัตถุ เค้าไม่ได้พัฒนาใจให้มีความสุขในการเสียสละไปพร้อม ๆ กัน ประเทศเค้าถึงพากันเป็นโรคเครียด โรคจิต โรคประสาทมากกว่าประเทศของเรา...

เราทุก ๆ คนนะ ถ้าเราปฏิบัติถูกต้อง ทุกคนมันก็ย่อมมีความสุขเหมือนกันทุก ๆ คน เมื่อมีความสุขแล้ว เราก็อย่าไปหลงติดอยู่ในความสุข ถ้าเราติดในความสุขแล้ว เราจะไม่มีปัญญา เป็นการพัฒนาทั้งเทคโนโลยีตามหลักวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวกสบายทางวัตถุ พร้อมทั้งพัฒนาจิตใจให้มีปัญญา เราถึงจะได้รับความสุขเข้าถึงวิมุตติ คือคุณธรรมที่ประเสริฐ ที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

ทุกวันนี้นะ เด็กสิบกว่าขวบก็พากันเป็นโรคจิต โรคประสาทเกือบทุก ๆ คน สาเหตุเพราะพ่อแม่พากันเป็นโรคเครียด พากันเป็นโรคจิตโรคประสาท เพราะเราไม่ได้สร้างเหตุสร้างปัจจัย เราจะไปเอาตั้งแต่ผลน่ะมันเป็นไปไม่ได้ เราต้องมีความสุขในการทำงาน พระพุทธเจ้าให้เราทำอย่างนี้นะ

พุทธบริษัททั้ง ๔ ได้แก่ ภิกษุ... สามเณร... ภิกษุณี... สามเณรี... อุบาสก... อุบาสิกา... พระพุทธเจ้าคือใคร พระพุทธเจ้าคือผู้ที่เสียสละเสียสละหมดทุกสิ่งทุกอย่าง มีบริขารจำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่ผ้าไตรจีวรนุ่งห่มเพื่อปกปิดร่างกาย มีบาตรใบเดียวเที่ยวภิกขาจารบิณฑบาตเหมือนกับคนขอทานทั่วไป ฉันภัตตาหารวันหนึ่งเพียงครั้งเดียวในเวลาเช้า ก่อนเที่ยง ไม่รับเงินรับทอง ไม่สวมใส่รองเท้า

ไม่กางร่มกันแดดกันฝน ท่านไม่เอาอะไรเลย ปล่อยวางหมด จิตใจของท่านเข้าถึงวิมุตติ ความหลุดพ้น ท่านมีความสุข ท่านเสวยวิมุตติสุข ตั้งแต่วันตรัสรู้อรหันตสัมมาสัมโพธิญาณ จนกระทั่งเสด็จดับขันธ์สู่ปรินิพพาน พระพุทธเจ้าท่านเป็นผู้ที่ประเสริฐ ประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๖... ท่านตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ท่านเสด็จดับขันธ์สู่ปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๖

ผู้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ย่อมได้เป็นพระอริยเจ้าเหมือนกันหมดทุกคน... ผู้ที่มีความเห็นไม่ถูกต้อง เข้าใจไม่ถูกต้อง ตั้งอยู่ในความประมาท มีความหลง ความเพลิดเพลิน พระพุทธเจ้าให้เรามีจิตสำนึก ให้พากันมีปัญญา ให้เห็นภัยในวัฏฏสงสาร เห็นคุณเห็นประโยชน์ในการประพฤติการปฏิบัติธรรม ให้มีฉันทะ ให้มีความพอใจ ถ้าเรามีความพอใจเราจะมีความสุขในการปฏิบัติธรรม พระพุทธเจ้าท่านเป็นห่วงพวกเราทุก ๆ คน ก่อนที่ท่านจะเสด็จดับขันธ์สู่ปรินิพพาน ท่านตรัสปัจฉิมโอวาทครั้งสุดท้ายว่า อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถะ สังขารทั้งหลายทั้งปวง มีความเสื่อมสิ้นเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด นี้คือพระวาจามีในครั้งสุดท้ายของพระตถาคตเจ้า

เราเป็นพระภิกษุสามเณร ภิกษุณี สามเณรี อุบาสก อุบาสิกา เราทุกคนก็ต้องพากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เพราะเราทุกคนต้องพึ่งตนเองในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่มีใครประพฤติปฏิบัติแทนเราได้ เวลามันผ่านไปเราเอากลับคืนมาไม่ได้ เราจะไม่ได้พลาดโอกาส เสียเวลา

พระภิกษุ สามเณร ภิกษุณี สามเณรี เมื่อสมัยก่อนน่ะ จาริกปฏิบัติธรรมไปในที่ต่าง ๆ อยู่ตามโคนไม้ อยู่ตามถ้ำ อยู่ในป่าเขาลำเนาไพร สมัยแรกยังไม่มีวัดอยู่เป็นหลักแหล่งเหมือนสมัยทุกวันนี้ ในฤดูฝน ฝนตกไม่สะดวกจาริกปฏิบัติธรรมไปในที่ต่าง ๆ พระพุทธเจ้าท่านถึงเมตตาให้พระอยู่จำพรรษาในที่ใดที่หนึ่ง ประชาชนเค้าเห็นคุณเห็นประโยชน์ เค้าปลูกกุฏิหลังเล็ก ๆ พออยู่ได้ มุงหญ้าหลังคามุงจาก พื้นปูด้วยฟากไม้ไผ่ ชั่วคราว ไม่ถาวร กว้างขนาด ๒ เมตร ยาวขนาด ๓ เมตร กุฏิน้อย ๆ อย่างนี้เป็นต้น พอให้อยู่จำพรรษา เป็นเวลา ๓ เดือน ไตรมาสหน้าฝน ออกพรรษา พระพุทธเจ้าท่านทรงเมตตาให้พระภิกษุ สามเณร ภิกษุณี สามเณรี สมัครสมานสามัคคีช่วยกันทำจีวร นับเอาตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง วันเพ็ญเดือน ๑๒ ของทุก ๆ ปี

วัดป่าทรัพย์ทวีฯ ได้จัดทอดผ้ากฐินสามัคคีประจำปี เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกท่านทุกคนสร้างบารมี ได้ถวายผ้ากฐินเหมือนกันทุก ๆ คน... พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้พุทธบริษัททั้งหลายจัดงานทอดผ้ากฐินเพื่อหาเงินหาสตางค์หาปัจจัย

จุดมุ่งหมายในการทอดผ้ากฐิน เพื่อให้พระทุก ๆ วัดที่ได้บรรพชาอุปสมบทมาในพระพุทธศาสนาให้มีความพร้อมเพรียงสมัครสมานสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันช่วยกันทำจีวร พากันทอผ้า ตัด เย็บ ย้อมผ้าให้เป็นจีวรผืนใดผืนหนึ่ง พร้อมทั้งให้ข้าราชการพ่อค้าประชาชนทั้งหลาย ให้บำเพ็ญบุญกุศล ถวายผ้ากฐินเพื่อทำกาลจีวร ปีหนึ่ง วัดหนึ่งจะทอดกฐินได้เพียงหนเดียวเท่านั้น

นับตั้งแต่วันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ไปถึงวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ระยะเวลา ๑ เดือน การถวายกฐินถึงเป็นบุญใหญ่ มีอานิสงส์มากอย่างไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ จัดเป็นมหาสังฆทาน

ทางวัดจึงได้จัดเป็นกฐินสามัคคี เพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ถวายผ้าเหมือน ๆ กัน

ขออนุโมทนากับคณะสงฆ์ในอาวาส พร้อมทั้งคณะสงฆ์ที่ได้จาริกมาจากอาวาสต่าง ๆ ตลอดถึงข้าราชการ คหบดี พ่อค้า ประชาชน แพทย์ พยาบาล บริษัทต่าง ๆ คุณครู นักเรียน นักศึกษา ตำรวจ ทหาร ป่าไม้ ศรัทธาทั้งหลายที่มาตั้งโรงทาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่มาในงานทอดกฐินทุก ๆ ท่าน ที่มาบำเพ็ญบุญกุศลเพื่อบูชาคุณพระศาสนา ทดแทนคุณแผ่นดิน เทิดพระเกียรติพระมหากษัตริย์ทุก ๆ พระองค์

น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ผู้ดำเนินเสด็จสู่สวรรคาลัย สู่มรรคผลพระนิพพาน สู่พระสัมมาสัมโพธิญาณ เทิดพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนารถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เพื่อเทิดพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสเสด็จขึ้นครองราชย์ เป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี

เพื่ออุทิศบุญกุศลให้พ่อแม่ ญาติ บรรพบุรุษ เจ้ากรรมนายเวร เทพาอารักษ์ และสรรพสัตว์ทั้งหลายอย่างไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ

ขออำนวยอวยชัยเอาคุณพระศรีรัตนตรัยคือคุณของพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม คุณของพระอริยสงฆ์ จงอำนวยอวยชัยให้ทุกท่านทุกคนจงบรรลุถึงคุณธรรมอันประเสริฐ ได้แก่ มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ณ โอกาสนี้ด้วยกันทุกท่านทุกคนด้วยเทอญ

๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

แก่นแท้ของชีวิต

พระพุทธเจ้าท่านเป็นผู้ที่เสียสละ เราทุกคนปฏิบัติเดินตามพระพุทธเจ้า เราจะมีความสุขได้ก็ต้องมาจากการเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละเราก็อยู่ในระดับเดียวระนาบเดียวกับสัตว์เดรัจฉาน เปรต ยักษ์ มาร อสุรกาย สัตว์นรก เรามีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก็เพื่อที่จะมีปัญญา เราเรียนหนังสือก็เพื่อมีปัญญา เราฟังธรรม ปฏิบัติธรรมก็เพื่อที่จะมีปัญญา เมื่อเรามีปัญญาแล้ว เราต้องพากันมาเสียสละ มีความสุขในการเสียสละ ชีวิตของเราต้องมีปัญญาและมีการเสียสละถึงจะเกิดมีความสุข เมื่อเรามีความสุขก็ต้องมีปัญญา เรามีปัญญาเราต้องมีความสุข การดำเนินชีวิตของเรามันต้องปฏิบัติไปอย่างนี้

พระพุทธเจ้าท่านให้เรามีฉันทะ มีความพอใจในการประพฤติการปฏิบัติ เมื่อเรามีฉันทะมีความพอใจเราจะมีแต่ความสุข ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันจะมีแต่คุณ เพราะเรามีปัญญา เราเสียสละ

พระพุทธเจ้าสอนเรานะ เราอย่าพากันหลง เพราะเราเดินตามรอยของพระพุทธเจ้าแล้ว ทุกคนจะมีความสุข มีอยู่มีกินมีใช้เหลือกินเหลือใช้ ทุกอย่างนั้นจะสะดวกสบายไปหมด

เราต้องมีปัญญา เราจะมาติดอยู่หลงอยู่ไม่ได้ จุดมุ่งหมายปลายทางของเราทุกคนนั้นคือพระนิพพานนะ ไม่ใช่มนุษย์สมบัติสวรรค์สมบัติ ถ้าเรามาติดอยู่หลงอยู่ มันก็แค่มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ

ร่างกายของเราทุก ๆ คนนั้นส่วนใหญ่อายุขัยของเรานั้นไม่เกินร้อยกว่าปีนะ เดี๋ยวเราก็ต้องตายไปในที่สุดนะ เรามามัวเมาเพลิดเพลินอยู่ หลงอยู่ ตั้งอยู่ในความประมาทอย่างนี้ไม่ได้นะ เสียเวลาในการบำเพ็ญบารมี พระพุทธเจ้าท่านให้เราเห็นโทษเห็นภัยในวัฏฏสงสารนะ

ความสุขที่มันเกิดจากที่เราได้รับจากมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัตินั้น มันเป็นเพียงเปลือก เป็นเพียงกระพี้ของความสุขนะ มันไม่ใช่เนื้อหาสาระ แก่นแท้ที่แท้จริง

คนรวยน่ะที่หลงเพลิดเพลินติดอยู่ในความสุขความสะดวกความสบาย พระพุทธเจ้าตรัสว่านี้เป็นเพียงเปลือกของความสุขนะ ส่วนใหญ่เมื่อตายไปแล้วพากันไปตกเป็นสัตว์นรกนะ... เทวดาพากันติดความสุขสะดวกสบาย กายก็เป็นกายทิพย์ อาหารก็เป็นอาหารทิพย์ ทุกอย่างมีแต่ทิพย์ไปหมด คิดอะไรทุกอย่างย่อมได้สมปรารถนาเป็นทิพย์ทันที เทวดาส่วนใหญ่ถึงพากันหลง เมื่อหลงแล้วเทวดาย่อมไม่มีปัญญา เมื่อหมดบุญแล้วย่อมไปเกิดเป็นสัตว์นรกเป็นส่วนใหญ่

พระพุทธเจ้าให้เรามีปัญญานะ เราต้องบริโภคปัจจัยสี่ด้วยปัญญา ปัจจัยทุกอย่างที่เราใช้ เราบริโภค เราต้องมีปัญญา ตาเห็นรูป เรากำลังบริโภคนะ เราต้องมีปัญญาว่าทุกอย่างมันไม่แน่ไม่เที่ยงนะ มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป หูฟังเสียงนั้นน่ะเรากำลังบริโภคเสียงนะ เมื่อเราได้ยินอย่างนี้เราต้องมีปัญญาว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วก็ดับไป ทุกอย่างที่มันเกิดขึ้นกับเราคือการบริโภคนะ

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมต้องเอาปัญญาออกมาใช้ ออกมาประพฤติปฏิบัติ เราอย่าปล่อยให้อวิชชามันครอบงำจิตใจของเราได้อย่างเด็ดขาด สิ่งต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา เค้าเกิดขึ้นเพื่อให้เรามีปัญญา เพื่อให้เราได้ประพฤติปฏิบัติธรรมนะ เราประพฤติปฏิบัติไปเรื่อย ๆ อินทรีย์บารมีของเราย่อมเจริญย่อมแก่กล้า นี้เราน่ะไม่ได้ประพฤติปฏิบัติเลย ปล่อยให้อวิชชาความหลงมันครอบงำจิตใจของเรา วันหนึ่งคืนหนึ่ง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันเอาปัญญามาให้เราทั้งวันเลยนะ

พระพุทธเจ้าให้เรารู้จัก เราจะได้ประพฤติปฏิบัติ อย่างเราพากันพัฒนากันอยู่นี้ มันดี มันถูกต้อง ที่เราพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อำนวยความสะดวกความสบายในการดำเนินชีวิต เราทุกคนจะมาหลงมาติดอยู่นั้นไม่ได้นะ

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านเป็นผู้ที่สมควรที่จะบริโภครูป เสียง กลิ่น รส ลาภ ยศ สรรเสริญ เพราะว่าท่านไม่ติด ท่านไม่หลง อาหารอร่อยเท่าไหร่ท่านก็ไม่หลง รถหรู บ้านหรูท่านก็ไม่หลง เฟอร์นิเจอร์หรูเท่าไหร่ท่านก็ไม่หลง เพราะท่านมีปัญญา

ปัญญาของเราจะเกิดได้ ไม่ใช่มันจะเกิดได้ง่าย ๆ นะ มันต้องฝึกตั้งแต่เช้าจนนอนหลับ ตื่นขึ้นก็ฝึกต่อนะ พร้อมทั้งมีความสุขในการฝึก ในการปฏิบัติ

พระพุทธเจ้าท่านถึงไม่ให้เราหลงในเปลือก ในกระพี้ของชีวิต ต้องรู้จักแก่นแท้ของชีวิตนะ เราบริโภคอาหารเพื่อที่จะมีสุขภาพ เพื่อพัฒนาจิตใจให้เกิดปัญญานะ เรามีบ้านที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะมีที่อยู่ที่อาศัยเพื่อที่จะพัฒนาจิตใจ ไม่ใช่เพื่อจะพากันมาหลงนะ สาระของการมีบ้านก็เพื่อที่จะกันแดดกันฝน ที่จะได้พักผ่อนนอนหลับ เพื่อพัฒนาจิตใจ เพื่อให้เกิดปัญญา เราจำเป็นที่จะต้องมีเสื้อผ้าอาภรณ์ก็เพื่อปกปิดอวัยวะร่างกายต่าง ๆ เพื่อป้องกันลมป้องกันแดด เพื่อปกปิดความละอายของร่างกายที่มีความสกปรก ที่ต้องอาบน้ำ แปรงฟัน ถูสบู่ทุก ๆ วัน ไม่ใช่เพื่อให้เราพากันหลงในเสื้อผ้าอาภรณ์ เราต้องมีปัญญา รู้จักสาระในการมีเสื้อผ้าอาภรณ์ เพื่อเราจะได้ประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อมรรคผลพระนิพพาน

ความสวยของเราน่ะ มันอยู่ที่เรารักษาศีล เพราะศีลนี้คือขบวนการ คือกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน ถ้าใครมีศีลแล้วมันสวยเพราะมีศีลแล้วมันใจดี นิสัยดี ใครก็อยากสนใจ ใครก็อยากมอง ถ้าเรามองคนมีศีลแล้วมันเป็นมงคล เป็นมหามงคล คนไม่มีศีลมองอย่างไรมันก็ไม่สวย พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่างามเบื้องต้นคือศีล งามท่ามกลาง คือสมาธิ งามในเบื้องปลายคือปัญญา เรามีศีล มีสมาธิ มีปัญญาเราถึงจะเป็นคนงาม

อาหารการบริโภค พระพุทธเจ้าให้เราบริโภคด้วยปัญญา มนุษย์เราพัฒนาอาหารให้มันอร่อย เมื่ออร่อยแล้วเราต้องมีปัญญา เราอย่าพากันหลง ถ้าเราหลงในอาหาร เราจะไม่มีปัญญา พระพุทธเจ้าให้เราบริโภคอาหารเหมือนเป็นยารักษาโรค เราอย่าไปบริโภคอาหารด้วยความหลง ถ้าเราหลงในรสของอาหาร เราก็ไม่สมควรที่จะบริโภคอาหารนั้น เราต้องพัฒนาปัญญาของเรา เพราะอาหารนั้นเป็นเพียงยารักษาโรคนะ พระพุทธเจ้าท่านให้เราบริโภคให้อร่อยได้ แต่ไม่ให้ติด เรื่องการบริโภคอาหารนี้เราต้องฝึกมาก ๆ นะ มันอร่อยนั้นดีแล้ว แต่สิ่งที่สำคัญนั้นเราอย่าไปหลง เราอย่าไปติด

การดำรงชีวิตของเราถึงต้องฝึกต้องปฏิบัติ มีทั้งสติมีทั้งสมาธิ มีทั้งปัญญา ถ้าเราติดเราหลง เราจะไม่ได้อยู่กับปัจจุบันธรรมนะ จิตใจของเรามันจะหลงอยู่ ติดอยู่ในอดีต เหมือนกับคนเราไปติดหนี้ติดสิน มีหนี้มีสิน ถ้าเราไปติดในรสของอาหาร เราก็เป็นหนี้เป็นสินทางจิตใจนะ

พระพุทธเจ้าท่านถึงให้เราเสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าเรื่องไหน เพื่อใจของเราจะได้เข้าถึงธรรมะ เข้าถึงความเป็นธรรม ที่มันเป็นความบริสุทธิ์ ไม่มีตัวไม่มีตน เราจะได้เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย...

คนเรากว่าจะตาย ต้องเป็นพระอริยเจ้าก่อน

ต้องเป็นพระโสดาบัน สกิทาคามี พระอนาคามีก่อน ถึงละสังขาร

เราไปหลงในเปลือกในกระพี้ของความสุข เราเลยพัฒนาตั้งแต่ความสุขทางกาย ความสุขทางวัตถุ ความสุขในความเห็นแก่ตัว อยากรวย อยากมี อยากเป็น ไม่อยากแก่ ไม่อยากเจ็บ ไม่อยากตาย ทุกอย่างมันเป็นสิ่งความอำนวยความสุข พระพุทธเจ้าตรัสว่า นั้นมันเป็นความสุขทางร่างกาย เราต้องพัฒนาความสุขทางใจ ที่ประกอบด้วยปัญญา ที่เราจะได้เป็นพระอริยเจ้า เราจะได้เข้าถึงแก่นแท้ ถึงสาระแห่งความประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์

๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

คอร์รัปชัน "ชีวิต"

มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ เกิดมาเพื่อบำเพ็ญบุญบำเพ็ญกุศล เพื่อประพฤติปฏิบัติให้บรรลุถึงจุดหมายปลายทางคือพระนิพพาน

เรามีตา...หู...จมูก...ลิ้น...กาย...ใจ...เพื่อที่จะมีสติมีปัญญา
เราเรียนหนังสือก็เพื่อมีสติมีปัญญา
เราฟังธรรมก็เพื่อให้เกิดสติ เกิดปัญญา

เมื่อเรามีปัญญาแล้ว เราต้องเอาปัญญาของเรามาประพฤติมาปฏิบัติ มาเสียสละ ให้เกิดเป็นบุญเป็นกุศล

เราทุกคนเกิดเป็นมนุษย์ต้องพากันมาเสียสละ เอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง เอาธรรมเป็นการดำเนินชีวิต ให้จิตใจของเราเข้าถึงรากถึงฐานแห่งความสุจริต ความซื่อสัตย์

คนเราทุก ๆ คนต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต
ดำเนินชีวิตด้วยการละความเห็นแก่ตัว

พระพุทธเจ้าให้เรามีความสุขในการเสียสละ...

คนเราทุกคนต้องเสียสละ ถ้าไม่เสียสละเราจะมีความสุขได้อย่างไร อย่างเราเป็นคนขี้เกียจขี้คร้าน ติดสุขติดสบาย ไม่ขยันหมั่นเพียร ไม่รับผิดชอบในการทำงาน เราจะมีความสุขได้อย่างไร..?

เราต้องเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย กตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่บรรพบุรุษ ผู้มีพระคุณทั้งหลาย

คนเราทุก ๆ คนที่เกิดมานี้สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพ่อแม่ ถ้าเราไม่มีพ่อไม่มีแม่เราก็ไม่ได้บำเพ็ญคุณธรรมคุณงามความดี **"พ่อแม่บรรพบุรุษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ"**

พระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่สำคัญที่ได้บำเพ็ญพุทธบารมีตั้งหลายล้านชาติ มาบอกมาสอนให้เราได้ประพฤติปฏิบัติธรรม เอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง ถ้าเราไม่ได้ประพฤติไม่ได้ปฏิบัติธรรม ชีวิตของเราก็อยู่ในระดับเดียวระนาบเดียวกับ "เปรต มาร ยักษ์ อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน..."

มนุษย์ของเราต้องเอาธรรมเป็นหลัก

เอาธรรมเป็นการดำเนินชีวิต

ชีวิตของเราต้องทวนกระแสของอวิชชา ได้แก่ความหลงที่เป็นรากเหง้าแห่งความยึดมั่นถือมั่นในทิฏฐิมานะอัตตาตัวตน ที่ทำให้เราทุก ๆ คนหลงอยู่ติดอยู่ เพลิดเพลินอยู่ เป็นเหตุเป็นปัจจัยที่ให้เราหลงเราเพลิดเพลินอยู่ในความประมาท ต้องพากันเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏฏสงสารอย่างไม่มีที่จบไม่มีที่สิ้น

ชีวิตของเราทุก ๆ คนต้องเริ่มต้นที่ปัจจุบัน ปัจจุบันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก สำคัญพิเศษ สำคัญจริง ๆ อนาคตก็ไปจากปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นอย่างไรอนาคตก็เป็นอย่างนั้น สิ่งที่เป็นอดีตที่ผ่านมาแล้วก็คือแล้วก็แล้วไป มันแก้ไขอะไรไม่ได้

ชีวิตของเราทุกคนต้องเริ่มต้นที่ปัจจุบัน
ปัจจุบันถ้าเราคิดดี...อนาคตมันก็ต้องดี
เราพูดดี...อนาคตมันก็ต้องดี
เราทำดี...อนาคตมันก็ดี

ทุกอย่างมันจะเริ่มต้นที่ปัจจุบันทั้งหมด เพราะนี้มันเป็นกระแสแห่งสวรรค์ มรรคผล พระนิพพาน เพราะธรรมทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันมาจากเหตุ เหตุอย่างไรผลก็ต้องอย่างนั้น มันเป็นไปตามหลักเหตุผลไปตามหลักวิทยาศาสตร์ มันจะไม่เป็นไปอย่างอื่น...

ที่มันเหนือวิทยาศาสตร์ไปอีก คือสติ คือปัญญาที่เราได้พัฒนา ที่มีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง เราไม่ติดไม่หลง เพราะคนเรา เมื่อทำอะไรตามเหตุตามผลแล้วมันก็ไปตามมรรค...ผลของมันก็ต้องเกิด เมื่อมันเกิดผลแล้ว พระพุทธเจ้าท่านให้เรามีสติมีปัญญา อย่าไปหลง อย่าไปเพลิดเพลิน ตั้งอยู่ในความประมาท

ถ้าเราหลงอยู่ในความสุขเราจะเป็นคนไม่มีปัญญา เรามีความสุข เราต้องมีปัญญาไปพร้อม ๆ กัน การดำเนินชีวิตของเรา ถึงจะมีแต่คุณ มีแต่ประโยชน์ เราทุกคนจะได้เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย

มีคนไปถามพระพุทธเจ้าว่าตายแล้วเกิดหรือว่าตายแล้วสูญ พระพุทธเจ้าตรัสตอบว่า เรื่องนี้พระพุทธเจ้าไม่ตอบ เพราะว่า มันแก้ปัญหาไม่ได้ ดับทุกข์ไม่ได้ คนเรานั้นกว่าจะตายมันอีกนาน ต้องเน้นลงที่ปัจจุบัน เราต้องมีความสุขในการเสียสละ ในการทำงาน รับผิดชอบ ขยัน อดทน

คนเรานะต้องมีความสุขใจสบายใจในการดำรงชีวิต... ถ้าเรามีความสุขแล้ว เราจะเข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย ยังไม่ตายก็ได้เข้าถึงแล้ว

คนเราร่างกายที่มันแก่แล้ว กว่ามันจะตายจริง ๆ น่ะ
จิตใจจะได้ก้าวไปถึงพระโสดาบัน สกิทาคามี อนาคามีโน้นๆๆ
ถ้าเป็นนักบวชก็พระอรหันต์โน้นๆๆ...

ปัจจุบันเราต้องมีความสุขใจสบายใจในการเสียสละในการทำงาน เมื่อปัจจุบันเราเป็นโรคจิตโรคประสาท เรามีหนี้มีสินมีปัญหาเยอะแยะมากมาย อนาคตหลังตายไป เราจะไปพระนิพพานได้อย่างไร เพราะว่าเราต้องมีพื้นมีฐานสำหรับเดินไปก้าวไป

ปัจจุบันคนประเทศไทยเราเป็นโรคจิตโรคประสาทกันเยอะประเทศที่รวย ๆ ที่เจริญทางวัตถุก็ยิ่งเป็นโรคจิตโรคประสาทเยอะมากกว่าเรา สาเหตุมาจากไม่ได้พากันประพฤติปฏิบัติธรรมพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อความสะดวกความสบาย แล้วไม่ได้พัฒนาจิตใจให้มีความสุขในการเสียสละไปพร้อม ๆ กัน จึงได้พากันเป็นโรคจิตโรคประสาท เด็กยังไม่ถึงสิบขวบก็พากันเป็นโรคจิตโรคประสาทแล้วเพราะสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ของพ่อแม่ที่เป็นโรคจิตโรคประสาทความสุขนั้นมีน้อยมาก ๆ มีแต่ความหลง ความเพลิดเพลินในทางวัตถุ ทุก ๆ ครอบครัวถึงพากันมีหนี้มีสิน เป็นโรคจิต โรคประสาททะเลาะวิวาทปัญหาหย่าร้าง อาชญากรรม แก้ปัญหาด้วยการดื่มเหล้าดื่มเบียร์ เล่นการพนัน ขายยาม้า ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาอี ยาไอซ์โกงกิน คอร์รัปชัน

ที่มันเป็นปรากฏการณ์ในประเทศไทยของเราในขณะนี้
เพราะสาเหตุที่เราทุกคนไม่เข้าใจในชีวิต
ต้องพากันประพฤติปฏิบัติธรรม
มีความสุขกับการทำงาน มีความสุขกับการเสียสละ

ทุก ๆ คนนั้นเราต้องมาแก้ที่ตัวของเราเอง ด้วยการเสียสละ ขยันรับผิดชอบ อดทน คนเราทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยตัวเอง

เราไปพึ่งพาพ่อแม่...พ่อแม่ก็แก่เฒ่าชรา

พึ่งพารัฐบาล...รัฐบาลก็เอาตัวเองไม่รอดอยู่แล้ว

พึ่งพาเถ้าแก่...เถ้าแก่ก็คางเหลืองอยู่แล้ว เพราะเศรษฐกิจมันไม่ดี

เราทุกคนต้องพึ่งตัวเอง ต้องมีความสุขในการทำงาน การเสียสละ ไม่มีใครหายใจให้เราได้ ไม่มีใครทานอาหารให้เราได้ ไปห้องน้ำห้องสุขาแทนเราได้ "ตนแลต้องเป็นที่พึ่งของตน"

คนเราไม่ใช่เกิดมาเพื่อเอาอะไรกับคนอื่นนะ
เกิดมาเพื่อมาให้คนอื่น

เราดูตัวอย่างพระพุทธเจ้าสิ ท่านบำเพ็ญพุทธบารมีเพื่อมาเสียสละให้กับโลก ให้กับประชาชน ให้กับสัตว์ทั้งหลาย เราดูตัวอย่าง...อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ท่านเป็นผู้มีบุญมาเกิด ท่านเกิดมาเพื่อเสียสละให้กับประเทศไทย ให้กับทุกประเทศ

ประเทศไทยแห้งแล้งในหน้าแล้งเพราะว่ามันไม่มีเขื่อนไม่มีฝาย ท่านก็ทำเขื่อน ทำฝาย ทำแก้มลิง หน้าฝน...ฝนไม่ตกตามฤดูกาล พระเจ้าอยู่หัวก็ค้นคว้าทำฝนเทียม จนสามารถทำฝนเทียมช่วยเหลือประชาชนได้ ภาคเหนือเขาปลูกฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ในหลวงท่านก็ไม่ให้ปลูกฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ท่านก็ทำโครงการหลวงต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ประชาชนปลูกฝิ่น เฮโรอีน กัญชา เพราะว่ามันการทำลายระบบสมองสติปัญญาของมนุษย์ มนุษย์เราน่ะถ้าระบบสมองสติปัญญาเสียหายแล้วมันแก้ปัญหาอะไรไม่ได้ อย่างประเทศไทยของเรา ปีใหม่สงกรานต์ประชาชนตายครั้งละหลายร้อย เจ็บสาหัสพิการก็หลายพัน เพราะสาเหตุมาจากเหล้า เบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชานี้เป็นต้นเหตุ

ประเทศไทยเรานี้นะทุกรัฐบาลก็จะสร้างแต่บ่อนคาสิโน แต่ในหลวงท่านไม่สร้าง ให้พากันตั้งอกตั้งใจทำมาหากิน ให้มีความสุขในการทำงาน ให้มีความสุขในการเสียสละ เราต้องมีความสุขในการทำงานในการเสียสละไปพร้อม ๆ กัน ให้มีเศรษฐกิจพอเพียง คนเราทุกคนมันต้องขยัน มันต้องเสียสละ มันถึงมีอยู่มีกินมีใช้ เหลือกินเหลือใช้

ความยากจน ความทุกข์ยากลำบาก เกิดในประเทศไทย ลัทธิคอมมิวนิสต์ เข้ามาสู่ประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช ท่านก็ไม่ได้ต่อสู้กับโจรคอมมิวนิสต์ แต่ท่านต่อสู้กับความยากความลำบากของประชาชน

ตั้งแต่ลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชท่านไม่เสด็จออกนอกประเทศเลยนะ สมกับคำว่า **"ในหลวงจะไม่ทิ้งประชาชน จะอยู่กับประชาชนจนหมดลมหายใจ..."**

เราต้องเอาตัวอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่มีความสุขในการทำงาน มีความสุขในการเสียสละ เราถึงจะมีอยู่มีกินมีใช้ เหลือกินเหลือใช้ เราจะได้พัฒนาทั้งเทคโนโลยี พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน

เราพากันไปมองตั้งแต่ไกล ๆ โน้น ไปมองตั้งแต่ข้าราชการที่กินบ้านกินเมือง เราไปมองแต่นักการเมืองที่กินบ้านกินเมือง เราต้องมองกลับมาหาตัวเองนี้แหละ ที่ตนเองเป็นคนขี้เกียจขี้คร้าน ไม่เสียสละ ขยัน รับผิดชอบ อดทน กตัญญูกตเวที ที่มันเป็นมิจฉาทิฏฐิที่เห็นแก่ตัว ไม่มีความสุขในการเสียสละ ที่มันทำให้ตัวเองยากจน

เราต้องกลับมามองตัวเองนะ
ความสุขของเรานั้นมันมีได้นะ
มีความสุขในการเสียสละ ในการทำธุรกิจหน้าที่การงาน

คนเราทุกคนมันต้องขยันนะ ถ้าเราไม่ขยัน เสียสละ รับผิดชอบ อดทน ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวที เค้าเรียกว่าเป็นคนคอร์รัปชันนะ **"คอร์รัปชันชีวิตที่ประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์นะ"**

๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

เราทุกคนต้องพึ่งการเสียสละ ขยัน รับผิดชอบ อดทนของตัวเอง ต้องมีความสุขในการประพฤติปฏิบัติ

ให้เราพากันตั้งมั่นในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ทุก ๆ คนต้องมีปัญญานะถึงจะมีความสุข

ให้เรามีศีล ๕ ไหว้พระสวดมนต์ บทสวดมนต์ที่เป็นหลัก พ่อแม่ตลอดถึงลูก ๆ ต้องพากันสวดได้ เช่น บทอิติปิโส... สวากขาโต... สุปะฏิปันโน...อย่างนี้เป็นต้น ในครอบครัวเราต้องพากันสวดให้ได้ให้เป็น

นั่งสมาธิพักผ่อนจิตใจ พักผ่อนสมอง ท่องพุทโธ ๆ ในใจให้มันได้หลายร้อยหลายพันพุทโธ ทำใจให้สงบ ปล่อยวางทุกอย่างให้ใจสงบ ใจเย็น เราจะได้หายฟุ้งซ่านจิตใจเป็นบุญเป็นกุศล...

ที่บ้านเราไม่มีพระพุทธรูปก็ไม่เป็นไร เราก็ไหว้ลงที่หัวนอนเรานะ เพราะว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ได้มีอยู่ในหัวใจของเราทุกคนอยู่แล้ว เราอย่าไปคิดว่าไม่มีพระพุทธรูปอย่างนี้ไม่ได้ เพราะว่าเรามีพระพุทธเจ้าอยู่ในหัวใจของเราอยู่แล้ว

ครอบครัวเราทุก ๆ คนมันสำคัญอยู่ที่คุณพ่อคุณแม่ พ่อแม่ต้องประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่างแบบอย่างให้กับลูก ๆ หลาน ๆ พ่อแม่คือพระอรหันต์ประจำบ้านทุก ๆ ครอบครัวนะ ผู้ที่เป็นพ่อเป็นแม่น่ะต้องตระหนักในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ต้องพากันสมาทานไม่ดื่มเหล้าดื่มเบียร์เล่นการพนัน เราอย่าไปทำตามเพื่อนตามหมู่ตามคณะในทางที่ไม่ดี ถ้าเราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบลูกหลานเค้าก็เคารพนับถือ บอกอะไรลูกหลานเค้าก็เชื่อฟัง เพราะเราเป็นพระประจำบ้าน เราต้องพากันเอาธรรมเป็นใหญ่

คนบ้านทรัพย์ทวีคูณ บ้านบุเจ้าคุณ บ้านคลองปลากั้ง หรือหลาย ๆ บ้านใกล้ ๆ วัดป่าทรัพย์ทวีฯ สมัยก่อนยากจนมาก ๆ เพราะว่าพากันติดเหล้าติดเบียร์เล่นการพนัน หลวงพ่อกัณหานะท่านให้พวกที่ติดเหล้าติดเบียร์พากันมาสมาทานเลิก สมาทานหยุด ผู้ที่สมาทานเลิกดื่มเหล้าดื่มเบียร์เล่นการพนัน ตั้งใจทำงานน่ะทุก ๆ หลังคาเรือนมีรถปิคอัพ มีรถเก๋ง ฐานะเปลี่ยนแปลงไปจากมีหนี้มีสิน...เดี๋ยวนี้มีกินมีใช้ เหลือกินเหลือใช้

เราพาทำความดีเพื่อพ่อเพื่อแม่ เพื่อพระพุทธเจ้า เพื่อบูชาในหลวงมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อครอบครัวพี่น้องวงศ์ตระกูล

เราทุกคนต้องมีจิตใจเข้มแข็งนะ เพราะเราดื่มเหล้าดื่มเบียร์มาหลายปีแล้ว เราเล่นการพนันมาหลายปีแล้ว มันต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งมันถึงละได้เลิกได้ ถ้าเราไม่แก้ไขตัวเองจะมีใครเล่ามาแก้ไขให้กับเรา

เราไม่แก้ไขก็ยิ่งจะมีหนี้มีสิน มีปัญหาทางครอบครัว ชีวิตของเราก็จะถึงทางตัน ไปไม่ได้นะ

พระพุทธเจ้าให้เรามีความตระหนัก ให้มีสติมีปัญญา อย่างงานทำบุญคนตาย งานบวช งานแต่งอย่างนี้แหละ ไม่สมควรที่จะมีเหล้ามีเบียร์ ดื่มเหล้าดื่มเบียร์เล่นการพนันนะ เพราะว่ามันเป็นวัฒนธรรมที่ไม่ดีเลยนะ เป็นอบายมุขอบายภูมิ ทำให้ตัวเรา ครอบครัว สิ่งแวดล้อมตกต่ำไปในที่ชั่วที่ไม่ดีเลยนะ

เราทุกข์ใจ ไม่สบายใจ เราไม่ต้องไปดื่มเหล้าดื่มเบียร์นะ เราต้องรู้จักยับยั้งชั่งใจ มีอุเบกขาเป็นอารมณ์ ว่าสิ่งไหนมันแก้ไขไม่ได้ เราก็ไม่ต้องไปคิดให้มันเป็นทุกข์ การดื่มเหล้าดื่มเบียร์ เล่นการพนันไม่ใช่หนทางของพระพุทธเจ้านะ

เวลาใครตายในหมู่บ้านอย่างนี้ก็ต้องช่วยเหลือกัน เอาเงินไปช่วย เอาสิ่งของไปช่วย ทุก ๆ หลังคาเรือนนี้เราต้องดูแลกัน ให้ความอบอุ่น ซึ่งกันและกัน ได้ข่าวก็ต้องพากันมาหมดน่ะ เราไม่ต้องให้เค้าออกบัตรเชิญเราถึงจะไป ไม่ต้องไปรวมกันกินโต๊ะ ดื่มเหล้าดื่มเบียร์ เล่นการพนันที่มันเป็นวัฒนธรรมที่ไม่ดีงามนะ

เราอยู่หมู่บ้านเดียวกัน หมู่บ้านใกล้เคียง สุขก็สุขด้วยกัน ทุกข์ก็ทุกข์ด้วยกัน ความสมัครสมานสามัคคีนี้ต้องเป็นใหญ่ อริยประเพณีของพระพุทธเจ้าที่ดี ๆ เราต้องพากันทรงไว้

เราอย่าไปหลงตั้งแต่ทางวัตถุกันเป็นใหญ่ เอาเงินเป็นใหญ่ เอาเงินเป็นที่ตั้งเราต้องเอาเรื่องจิตเรื่องใจเอาคุณธรรมนำหน้า

ถ้าเราใจดีใจสบาย ใจมีความสุข สติปัญญาทั้งหลาย ทั้งปวงมันก็ไหลมาเทมา ความรวยความเฮงมันก็พากันมาหมด ถ้าพ่อแม่ดี ลูกหลานมันก็เจริญก็รวยก็เฮง ถ้าพ่อแม่ใจดีใจสบายลูกหลานก็รวยก็เฮง เราทำอย่างนี้นะ เราก็จะได้เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติด้วยกันทุกท่านทุกคนตั้งแต่ยังไม่ตายนะ ยังไม่ตายก็เข้าถึงมนุษย์สมบัติผู้ร่ำรวยแล้ว ยังไม่ตายก็เข้าถึงสวรรค์ มีกินมีใช้ เหลือกินเหลือใช้แล้ว ยังไม่ตายก็เข้าพระนิพพานแล้ว จิตใจมีความสุขสงบเย็นมีปัญญาทั้งวันทั้งคืน

ธรรมะนี้นะ มันต้องอยู่ในหัวใจของเราทุก ๆ คน ไม่ใช่ให้มันมีไว้ในหนังสือ ในพระไตรปิฎกนะ ต้องอยู่ในใจของเรา ให้ใจของเรามีความสุขอย่างนี้นะ

พระพุทธเจ้าสอนน่ะ พระพุทธเจ้าให้เราเข้าใจนะคำว่าปล่อยวาง

คำว่าปล่อยวางนี้หมายถึงปล่อยวางทิฏฐิมานะอัตตาตัวตน ปล่อยวางความขี้เกียจขี้คร้าน... เราต้องมาขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบ อดทนมากกว่าเก่า เราถึงจะเป็นคนใจดีใจสบาย มีสติมีปัญญา

๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความสมัครสมานสามัคคี

ชีวิตของมนุษย์เราทุกคนที่เกิดมาถือว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐนะ...
ให้ทุกท่านทุกคนพากันรับทราบ พากันเข้าใจ

คนเรามีร่างกายก็เพื่อจะได้บำเพ็ญความดี สร้างบารมี อบรมบ่มอินทรีย์ สร้างคุณธรรมเดินตามรอยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันหนึ่งคืนหนึ่งเราทุก ๆ คนต้องพากันประพฤติปฏิบัติธรรม เอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง ไม่ทำตามความหลง ที่เป็นรากเหง้าของอวิชชาที่จะพาเราตกต่ำไปสู่อบายภูมิ เราก็มีตาก็เพื่อที่จะมีปัญญา มีหูก็เพื่อที่จะมีปัญญา มีจมูกลิ้นกายใจ อายตนะต่าง ๆ ก็เพื่อที่จะมีปัญญา เราเรียนหนังสือก็เพื่อที่จะมีปัญญา ปัญญาความรู้แจ้งเห็นจริง ฉลาด คิดเป็น วางแผนเป็น

คนเราทุก ๆ คนนี้ เราต้องพึ่งปัญญาของตนเองนะ

เราต้องมีปัญญาถึงจะมีความสุข คนมีปัญญาต้องเสียสละ คนมีปัญญาต้องขยัน รับผิดชอบ อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด กตัญญูกตเวที ถึงจะมีความสุข ทุก ๆ คนนั้นต้องพึ่งตนเองนะ

เราคิดดี...เราก็ได้แต่สิ่งที่ดี ๆ เราพูดดี...เราก็ได้แต่สิ่งที่ดี ๆ เราทำดี...เราก็ได้แต่สิ่งที่ดี ๆ เราขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด กตัญญู กตเวที เราก็ได้แต่สิ่งที่ดี ๆ นะ เพราะความดีนี้เรียกว่าบุญนะ ความฉลาดเรียกว่ากุศล ชีวิตเราต้องเดินไปด้วยบุญด้วยกุศลนะ มีปัญญาพร้อมทั้งมีความสุขทั้งวันทั้งคืน

เราทุกคนต้องเริ่มต้นที่ปัจจุบัน อดีตมันผ่านมาแล้ว มันแก้ไขอะไรไม่ได้ มันจะย้อนกลับคืนหลังไปอีกไม่ได้นะ อนาคตเป็นสิ่งที่มาไม่ถึง พระพุทธเจ้าก็ไม่ให้เราวิตกกังวล ปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะอนาคตก็ไปจากปัจจุบัน เราต้องเอาศักยภาพแห่งความประเสริฐที่เราเกิดมาเป็นมนุษย์ออกมาใช้ ออกมาทำงาน ชีวิตของเราถึงต้องการปัญญา เมื่อเรามีปัญญาแล้วเราต้องเอาปัญญาออกมาใช้ ออกมาประพฤติปฏิบัติ เสียสละ ขยัน รับผิดชอบ อดทน มีความสุขกับการทำงาน มีความสุขกับการประพฤติปฏิบัติธรรม การทำงานกับการปฏิบัติธรรมต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้มีความสุขทั้งวันทั้งคืน

คนเราทุกคนนะ ถ้าเรามีความทุกข์มันเครียดนะ ไม่มีความสุข มันเป็นโรคเครียด เป็นโรคประสาท เป็นโรคจิต ทำอะไรก็ไม่เจริญ ไม่รวย ไม่เฮง พระพุทธเจ้าท่านถึงให้เราทำงานพร้อมกับปฏิบัติธรรม ให้มีความสุขทั้งวันทั้งคืน เราจะได้โภคทรัพย์ ได้อริยทรัพย์ไปพร้อม ๆ กัน เพราะการกระทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้เรียกว่า เราจะได้พัฒนาทั้งธุรกิจหน้าที่การงาน พร้อมกับทั้งพัฒนาจิตใจให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ประเทศที่เค้าเจริญ เค้าพัฒนาตั้งแต่เทคโนโลยี พัฒนาทางวัตถุ เพื่อความสะดวกความสบายทางร่างกาย เค้าไม่ได้พัฒนาจิตใจให้มีปัญญาในการเสียสละพร้อมกับการพัฒนาทางวัตถุไปพร้อม ๆ กัน เขาถึงได้พากันเป็นโรคจิตโรคประสาทมากกว่าเรานะ

พระพุทธเจ้าตรัสว่า คนเราทุก ๆ คนที่เกิดมานี้ พ่อแม่เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด พระพุทธเจ้าเป็นผู้ที่สำคัญที่สุด การพัฒนาธุรกิจหน้าที่การงานพร้อมกับพัฒนาจิตใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

ความสมัครสมานสามัคคีในครอบครัวของเรานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ สามีภรรยาต้องไม่ทะเลาะกัน ญาติพี่น้อง วงศ์ตระกูล เพื่อนบ้านต้องมีความสมัครสมานสามัคคี ไม่ทะเลาะวิวาทกัน ถ้าสามีภรรยาทะเลาะวิวาทกันแล้ว ครอบครัวของเรานั้นจะอยู่ได้อย่างไร ถ้าเราไปทะเลาะกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเราจะอยู่ได้อย่างไร **"ความสมัครสมานสามัคคีนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญนะ..."**

ครอบครัว หมู่บ้าน โรงเรียน วัด ต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ต้องสมัครสมานสามัคคีกัน พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้ต่างคนต่างอยู่ตัวใครตัวมัน ต้องเอาความสมัครสมานสามัคคีเป็นใหญ่เป็นหลัก เน้นความสามัคคีเป็นหลัก

อย่างเช่น มีงานคนตาย งานบวชพระบวชเณรวันพระแปดค่ำสิบห้าค่ำ ทุก ๆ ครอบครัวก็ต้องพากันเอาใจใส่ มาร่วมรวมกันทำบุญบำเพ็ญกุศลเพื่อความสมัครสมานสามัคคีกัน งานพัฒนาหมู่บ้าน

ถนนหนทาง ตัดหญ้า เก็บขยะปลูกต้นไม้ พัฒนาโรงเรียน พัฒนาวัด เดือนละครั้งก็ยังดีทุก ๆ คนผู้ที่เป็นผู้นำทางครอบครัวก็ต้องพากันเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อความสมัครสมานสามัคคีกัน ถ้าใครมาไม่ได้ก็ให้บอก เพราะเหตุผลประการใด ถ้ามาไม่ได้จริง ๆ ก็ให้ออกเงินออกสตางค์ ค่าน้ำมันตัดหญ้า ค่าอาหาร เพื่อจะได้แสดงออกในความเอื้อเฟื้อ ในความสมัครสมานสามัคคี อย่างนี้เป็นต้น

ในครอบครัวของเราทุก ๆ คน พระพุทธเจ้าให้เราตั้งมั่นในพระรัตนตรัย รักษาศีล ๕ ไหว้พระสวดมนต์ นั่งสมาธิพักผ่อนใจ พักผ่อนความโลภความโกรธความหลง ทำใจให้สงบ ใจของเราจะได้สงบ ใจของเราจะได้เย็นทำบุญตักบาตร เพื่อบำเพ็ญความดี สร้างบารมี บำเพ็ญคุณธรรม อุทิศบุญกุศล ทำบุญตักบาตรไม่ต้องตักมากหรอก คนละเล็กน้อย เพื่อแสดงออกถึงความสมัครสมานสามัคคี **“ระหว่างวัด ครอบครัว บ้าน โรงเรียน ต้องมีความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน...”**

พระภิกษุสามเณรเราก็ทำวัตรสวดมนต์ นั่งสมาธิ ออกบิณฑบาตทุก ๆ เช้า หยุดเฉพาะวันพระเพื่อให้ญาติโยมได้ร่วมรวมกันมาทำบุญตักบาตร รับศีลรับพรที่วัด ญาติโยมประชาชนน่ะ ถ้าพระเณรเราไม่ดีทำไม่ถูกต้องตามพระธรรมวินัยปฏิบัติออกนอกลู่นอกทาง ญาติโยมก็บอกกล่าวตักเตือนได้นะ เพื่อให้พระภิกษุสามเณรของเราได้มาตรฐานเพื่อความสมัครสมานสามัคคี ทำความดีระหว่างบ้าน วัด โรงเรียนร่วม ๆ กัน

โรงเรียนบ้านคลองทรายนี้ถือว่าเป็นโรงเรียนที่ดี เป็นโรงเรียนที่นักเรียนเรียนดี กีฬาดี โรงเรียนสะอาด ถึงแม้จะเป็นโรงเรียนน้อยแต่ก็เป็นโรงเรียนที่นักเรียน ครูมีคุณภาพนะ

อันตรายที่ทุกคนต้องมีจิตสำนึกในเรื่องอันตรายได้แก่เรื่องการพนัน ดื่มเหล้า เบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาม้า ยาอี ทั้งเสพ และจำหน่าย เพราะสิ่งเหล่านี้มันทำลายระบบสมอง ประสาท สติปัญญาของมนุษย์ เรามีตา...หู...จมูก...ลิ้น...กาย...ใจ ก็เพื่อที่จะคนฉลาดมีสติมีปัญญา เมื่อระบบสมอง สติปัญญามันเสียหายแล้ว เราจะไปแก้ไขอะไรมันก็ไม่ได้แล้วนะ

โดยเฉพาะเราเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นพ่อแม่ปู่ย่าตายาย เราต้องมีจิตสำนึกทุก ๆ คน ว่าเราคือปูชนียบุคคล เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นพ่อแม่ปู่ย่าตายาย เป็นพระอรหันต์ประจำบ้าน ประจำตระกูล เราต้องไม่ดื่มเหล้าดื่มเบียร์ บริโภคหรือจำหน่ายสิ่งเสพติด เพื่อเราจะได้เป็นตัวอย่างแบบอย่างให้กับกุลบุตรลูกหลาน ที่มันผ่านมาแล้วก็แล้วไปนะ เราพากันมาปฏิบัติเดินตามรอยของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าคือผู้ที่เสียสละ ในหลวงมหาภูมิพลอดุลยเดชรัชกาลที่ ๙ ท่านคือบุคคลที่เสียสละ เป็นตัวอย่างแบบอย่าง

๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความเห็นความเข้าใจที่ถูกต้อง

เราทุกคนที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ถือว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐมาก ประเสริฐพิเศษ ประเสริฐจริง ๆ ที่ได้มีโอกาสมีเวลามีบุญมีวาสนาที่จะได้ประพฤติได้ปฏิบัติตนเองเข้าสู่มรรคผลพระนิพพาน สิ่งที่สำคัญที่สุดของเราคือ เราต้องมีความเห็นที่ถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ชีวิตของเราทุก ๆ คนที่จะประเสริฐได้ต้องปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันหนึ่งคืนหนึ่งของเราทุกคนนั้นมี ๒๔ ชั่วโมง เวลานอนของเรานั้น ๗...๘ ชั่วโมง เวลาตื่นของเรานั้นมีอยู่ ๑๗...๑๘ ชั่วโมง เวลาตื่นอยู่ของเรา ๑๗...๑๘ ชั่วโมงนี้ เป็นเวลาที่มนุษย์เราจะต้องสร้างความดี บำเพ็ญบารมี สร้างคุณธรรม ให้มีความสุขใจให้มากที่สุดในโลก ในชีวิตประจำวัน มีความสุขใจมาก ๆ มีความสุขใจจริง ๆ ที่เราจะได้ประพฤติปฏิบัติตาม พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นจะนำเราเข้าสู่หนทางอันประเสริฐ ได้แก่มรรคผลนิพพาน

พระพุทธเจ้านั้นท่านมีความสุขทางจิตใจมาก ๆ มีความสุขใจจริง ๆ ท่านตรัสรู้ใหม่ ๆ ท่านเสวยวิมุตติสุขอยู่ ๔๙ วัน ในอิริยาบถนั่ง ๗ วัน ยืน ๗ วัน เดิน ๗ วัน ท่านมีความสุขตลอดกาลตั้งแต่ได้ตรัสรู้จนเสด็จดับขันธ์สู่ปรินิพพาน

ท่านได้เมตตามาบอกมาสอนให้พวกเราทุก ๆ คนให้ได้ประพฤติปฏิบัติให้เข้าถึงความสุขความดับทุกข์ในการดำเนินชีวิตที่ประเสริฐ ท่านตรัสอริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ ให้เราทุกคนได้ประพฤติได้ปฏิบัติ สมณะ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ นั้น มีอยู่ในอริยมรรคมีองค์ ๘ สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ก็ได้แก่ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์

ในการดำเนินชีวิตของเราทุก ๆ คน เราทุกคนต้องเอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นที่ตั้ง เอาธรรมเป็นการดำเนินชีวิต ต้องเดินตามหนทางอันประเสริฐ ถ้าเราทำตามความอยาก ความต้องการตามสัญชาตญาณแห่งความหลง เป็นความเห็นแก่ตัว เป็นความยึดมั่นถือมั่น ในอัตตาตัวตน ความเห็นแก่ตัว เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้เราทุกคนนี้ต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสาร อยู่ในภพน้อยภพใหญ่อย่างไม่มีที่จบที่สิ้นในชีวิตประจำวัน เหมือนเราทั้งหลายกำลังตกนรกทางใจที่เป็นอยู่ในขณะนี้เดี๋ยวนี้ **“ยังไม่ตายก็ตกนรกทั้งเป็น...”**

พระพุทธเจ้าท่านให้เราปฏิบัติตามทางสายกลาง พัฒนาจิตใจพร้อมทั้งพัฒนาหน้าที่การงาน เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดความสุขสะดวกสบายทั้งกายและใจไปพร้อม ๆ กัน

ที่เราเข้าใจที่ผ่าน ๆ มานั้นนะ ความคิดความเห็นความเข้าใจของเรานั้น เรายังมีความเห็นไม่ถูกต้อง มีความคิดเห็นที่ผิด ๆ ยังไม่เป็น **“สัมมาทิฏฐิ”**

สัมมาทิฏฐินั้นได้แก่ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง เราจะได้ประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง คนเรานั้นถ้ามีความเห็นผิดเข้าใจผิดทำอะไรมันก็ผิดไปหมด เพราะมันมาจากพื้น มาจากฐานมาจากรากเหง้าที่มันเป็นอวิชชา ความเห็นผิด ความไม่รู้แจ้งไม่ใช่กระบวนการ ไม่ใช่กระแสที่จะพาเราไปสู่มรรคผลพระนิพพาน

การปฏิบัติธรรมคือความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง มีความสุขใจทั้งวันทั้งคืน คนเรานะ ถ้าเรามีความสุขใจสบายใจ มีฉันทะความพอใจ ใจของเราก็สบาย กายของเราก็พลอยสบายไปด้วย ร่างกายก็แข็งแรง หายจากเจ็บไข้ไม่สบาย อายุของเราก็ต้องยืนนาน ทำอะไรก็เจริญ มีความสุขทั้งทางกายทางใจไปพร้อม ๆ กัน

การดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันของเรานะให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจ เราต้องมีความสุขทางใจ มีความสุขในการทำงานการเสียสละตั้งแต่เช้าจนนอนหลับ ตื่นขึ้นเราก็ทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้การทำงานกับการปฏิบัติธรรมต้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไปเลย

เราพากันทำวัตรเย็นวัตรเช้า ไหว้พระสวดมนต์นั่งสมาธิ เจริญวิปัสสนากรรมฐานนั้นก็ดีแล้ว ถูกต้อง แต่ยังไม่เพียงพอ พระพุทธเจ้าให้เราปฏิบัติธรรมพร้อมกับการทำงานติดต่อกันทั้งวันทั้งคืน ยกเว้นเวลาเรานอนหลับ ให้มีฉันทะมีความพอใจในการปฏิบัติธรรม ในการทำงาน เราจะได้เอาอริยมรรคมีองค์แปดประการเอาออกมาใช้ ออกมาประพฤติปฏิบัติอินทรีย์บารมีของเราถึงจะแก่กล้า ให้มีความสุข ในการปฏิบัติธรรมในการทำงาน

ธรรมะต้องเป็นของที่กินได้ เป็นของที่บริโภคได้ จิตใจของเรา ต้องมีความสุข ปฏิบัติแล้วมีความสุขทั้งกายทั้งใจ เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ ตั้งแต่ยังไม่ตายในชีวิตประจำวัน

ถ้าเราไม่มีความสุขทางใจ พระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า นั้นก็ยังอยู่ในหนังสือ อยู่ในพระไตรปิฎก เราต้องนำเอาธรรมะออกมาใช้ ออกมาประพฤติปฏิบัติให้จิตให้ใจของเรา มีความสุข ธรรมะ ของพระพุทธเจ้าต้องเป็นสิ่งที่กินได้บริโภคได้ในชีวิตประจำวัน

เราต้องมีความสุขใจ สบายใจทั้งวันทั้งคืน เพื่อให้ธรรมะ ได้ติดต่อกันเป็นขบวนการไม่ขาดสาย เหมือนน้ำที่มันหยดทีละหยด ๆ มันก็ยังไม่เท่ากับเป็นสายน้ำ ถ้าเป็นสายน้ำติดต่อกันนั้นน่ะ น้ำนั้นจะไหล สู่มหาสมุทรได้ เราลองคิดดูนะ สมมติเราหายใจตั้งแต่เวลาเช้ากับเวลา ตอนเย็น เวลากลางวันเราไม่ได้หายใจ ชีวิตของเราจะอยู่ได้มั๊ย..? ชีวิตของเราอยู่ไม่ได้นะ

การประพฤติปฏิบัติธรรมก็เช่นเดียวกัน เราต้องประพฤติปฏิบัติทั้งวันทั้งคืนจนกว่าจะนอนหลับ ตื่นขึ้นก็ปฏิบัติอย่างนี้ต่อ เรายิ่งทำยิ่งประพฤติปฏิบัติก็ยิ่งมีความสุข ถ้าเรามีความสุขใจนิด ๆ หน่อย ๆ เราก็หยุด อย่างนี้ยังใช้ไม่ได้ พระพุทธเจ้าตรัสว่าเรายังตั้งอยู่ในความเพลิดเพลินความประมาท ถ้าเรามาติดในความสุขความสะดวกความสบายเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้เรียกว่าตั้งอยู่ในความประมาท เท่ากับเราทำงานวันหนึ่ง พักหลายวันอย่างนี้ กินแต่บุญเก่าของเก่าอย่างนี้แหละ อย่างนี้เรียกว่ายังตั้งอยู่ ในความเพลิดเพลิน ตั้งอยู่ในความประมาท พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่า พวกมนุษย์มีความสุขความสะดวกความสบายนั้น เวลาหมดบุญย่อมไปเกิดในนรกเป็นส่วนมาก เพราะตั้งอยู่ในความประมาทความเพลิดเพลิน เทวดาน่ะติดในความสุขความสะดวกความสบาย เวลาหมดอายุขัยนั้นย่อมตายไปเป็นสัตว์นรกเป็นส่วนใหญ่

พระพุทธเจ้าท่านให้เราเป็นผู้ประพฤติผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ทำงาน เป็นผู้ผลิต เป็นผู้ให้ เป็นผู้สร้างเหตุสร้างปัจจัย ตั้งอยู่ในความเพียรอย่างติดต่อต่อเนื่องด้วยความไม่ประมาท คนเรานะต้องใจเข้มแข็ง มีสติมีปัญญา ตั้งมั่นในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าเป็นผู้ที่ประมาท ตั้งอยู่ในความเพลิดเพลิน ตั้งอยู่ในความหลง ติดอยู่ในการบริโภค....

ถ้าเรามีความสุขเราก็ต้องมีปัญญา เรามีปัญญาเราก็ต้องมีความสุข การดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันของเรา เราต้องมีปัญญาพร้อมกับมีความสุขไปพร้อม ๆ กันนะ

มนุษย์เราทุกคนพากันหลงอยู่ติดอยู่ในความสุขทางร่างกาย ความสุขทางวัตถุ ความสุขทางร่างกายทางวัตถุนั้นมันไม่เที่ยงแท้แน่นอน มันเกิด แก่ เจ็บ ตาย พลัดพราก ถึงเราจะบริโภคพักผ่อนทะนุถนอมทุกอย่างก็ต้องจากไปในที่สุดโดยไม่มีเงื่อนไขนะ

เราดูประเทศเค้าเจริญร่ำรวย มีระเบียบมีวินัย มีความก้าวหน้าทางวัตถุเทคโนโลยี เค้าพัฒนาตามหลักวิทยาศาสตร์ทางวัตถุ เขาไม่ได้พัฒนาจิตใจให้มีความสุขให้เกิดปัญญาไปพร้อม ๆ กัน เขาจึงได้พากันเป็นโรคจิตโรคประสาทมากกว่าคนในประเทศของเรา

ทุกวันนี้เด็ก ๆ เกิดมายังไม่ถึงสิบขวบก็พากันเป็นโรคประสาทโรคจิตแล้ว เพราะว่าพ่อแม่เป็นโรคจิตโรคประสาท ลูกเกิดมาก็เกิดจากกรรมพันธุ์ของพ่อแม่ อายุสิบกว่าขวบก็เป็นโรคประสาทโรคจิตเป็นส่วนใหญ่ มาจากมนุษย์เราไม่มีความสุขทางจิตใจ เราพากันไปพัฒนาตั้งแต่เทคโนโลยีทางวัตถุ ไม่ได้พัฒนาจิตใจให้มีสติมีปัญญาไปพร้อม ๆ กัน ภาพรวมของโลก เราจะมองเห็นทุก ๆ ประเทศมีความทุกข์กันมากขึ้น เพราะการพัฒนาของเรา มันต้องเดินตามทางสายกลาง พัฒนาทั้งทางจิตใจ พัฒนาทั้งเทคโนโลยีไปพร้อม ๆ กัน การดำเนินชีวิตของเราถึงจะเข้าถึงความสุขความดับทุกข์ที่สมบูรณ์แบบที่ประกอบด้วยสัมมาทิฏฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง การประพฤติการปฏิบัติของเราจะได้มีทั้งความสุขมีทั้งปัญญาไปพร้อม ๆ กัน

คนเรานะ... ถ้าเรามีความสุขใจสบายใจมีความสุขในการเสียสละ ในการทำงาน คิดดี พูดดีทำดี เรียกว่าสุคโต อยู่ก็ดี ไปก็ดี ทุกอย่างดีหมด เพราะหัวใจของเรามีสัมมาทิฏฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง

คนเรานะ ถ้าใจของเราดี ใจของเราสบาย เรามีความสุขน่ะ บาปกรรมที่เราเคยทำแต่ปางก่อนเยอะแยะมากมาย บาปกรรมเวรภัยในสิ่งต่าง ๆ นั้นก็ไม่สามารถที่จะตามทันเราได้ เพราะใจของเรามีความสุข มันเป็นพลัง เป็นออร่าที่ป้องกันน่ะ บาปกรรมเวรภัยไม่สามารถติดตามทันเราได้ เพราะใจของเราดีใจของเราสบาย เราเข้าถึงวิมุตติความหลุดพ้น กรรมที่เราเคยทำตั้งแต่ปางก่อนไม่สามารถผลักดันให้เราทำชั่วได้อีก

เราดูตัวอย่างสิ ดูตัวอย่างพระองคุลิมาร ฆ่าคนตั้ง ๙๙๙ คน ยังเหลืออีกคนนึงถึงจะครบ ๑,๐๐๐ ได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เข้าถึงความสุขความดับทุกข์ ใจดีใจสบาย ใจไม่มีทุกข์ ท่านก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์

เราดูตัวอย่างสิ โจรเคราแดงน่ะ มีอาชีพประหารชีวิตในส่วนราชการ ตั้งแต่หนุ่มจนแก่เฒ่าชราปลดเกษียณ ท่านพระสารีบุตรได้แสดงธรรมะให้ฟังให้เข้าใจ ให้เน้นไปที่ปัจจุบัน มีความสุขใจสบายใจ บาปกรรมที่ท่านทำมาตั้งแต่หนุ่มจนเฒ่าชราก็ไม่สามารถตามทันท่านได้ เพราะท่านมีความสุขใจสบายใจ เข้าถึงวิมุตติความหลุดพ้น บาปกรรม

เวรภัยก็ไม่สามารถติดตาม เพราะท่านได้บรรลุถึงธรรมแล้ว กรรมเลยหมดโอกาส

เราจะเป็นคนรวยเป็นคนเก่งคนฉลาด ผู้ที่เก่งผู้ที่ฉลาดทั้งหลายก็พากันเป็นโรคประสาทเหมือนกันทุก ๆ คนนะถ้าจิตใจไม่มีความสุข

เราปฏิบัติธรรมพร้อมกับการทำงานให้มีความสุขให้มีปัญญา ก็เหมือนคนที่ทานอาหารอร่อย ๆ ทานไปเรื่อย ๆ เดี๋ยวมันก็อิ่มเอง การบรรลุธรรมก็เหมือนกัน เพราะเราเข้าถึงความสุขความดับทุกข์ มันจะรู้เอง เหมือนคนทานอาหารนี่แหละ เพราะธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นเป็นไปตามหลักเหตุผลนักวิทยาศาสตร์ก็ตรวจสอบได้

ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นก้าวไปไกลกว่านักวิทยาศาสตร์..... เพราะนักวิทยาศาสตร์นั้นเค้าพัฒนาไปเพียงวัตถุ เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในการบริโภคเท่านั้น พระพุทธเจ้าท่านก้าวไปไกลกว่านักวิทยาศาสตร์

พระพุทธเจ้าท่านพัฒนาจิตใจให้เกิดปัญญา ให้เกิดความสุขไปพร้อม ๆ กัน เพราะจิตใจของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ฝึกได้ มนุษย์ที่จะประเสริฐได้อยู่ที่การฝึกจิตใจในชีวิตประจำวัน พัฒนาจิตใจให้เข้าถึงพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ให้สมบูรณ์แบบในการดำเนินชีวิตอันประเสริฐ

นักวิทยาศาสตร์พากันพัฒนาเพียงวัตถุ จึงได้พากันเป็นโรคประสาทเป็นโรคจิตยังมีความโลภ ความโกรธ ความหลง ยังมีความอยากความต้องการ

ประชาชนทั้งหลาย พระพุทธเจ้าให้เราพากันเข้าใจนะว่าการปฏิบัติธรรมนั้นเค้าต้องปฏิบัติที่บ้าน ที่ทำงาน บริษัท ที่ค้าขาย ไร่นาสวน ราชการ ครอบครัวของเรา ต้องมีความสุขอยู่ทุกหนทุกแห่ง กลับมาบ้านก็มีความสุขกับครอบครัวญาติพี่น้องวงศ์ตระกูล มันมีความสุขใจสบายใจ มีศีล ๕ ไหว้พระ สวดมนต์ นั่งสมาธิ ถ้าเราไม่มีศีล ๕ ไหว้พระ สวดมนต์ นั่งสมาธิ พักผ่อนใจจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ความยึดมั่นถือมั่น ใจของเราก็ตำแหน่งมีฐานะเท่ากับสัตว์เดรัจฉาน ช้างม้าวัวควาย หมูหมากาไก่มันกินแล้วนอนพักผ่อนร่างกาย ฐานะของเรามันก็พอ ๆ กับเค้า มันยังตกอยู่ในการเวียนว่ายตายเกิด ความยึดมั่นถือมั่น ความหลงความเพลิดเพลิน ลาภยศสรรเสริญ

เราจะทำงานอะไรอาชีพอะไร เราต้องมีความสุขกับการทำงานอาชีพของเราต้องไม่เบียดเบียนคนอื่นสัตว์อื่น ต้องเอาศีลเอาธรรม เอากฎหมายบ้านเมืองเป็นใหญ่ สังคมประเทศชาติเป็นใหญ่ ตั้งอยู่ในพรหมวิหาร ไม่บริโภคอบายมุข เช่นพากันดื่มเหล้า ดื่มเบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาม้า ยาอี ยาไอซ์ ที่เป็นสาเหตุทำลายความมั่นคงระบบสมองสติปัญญาที่เราทุก ๆ คนเป็นผู้ประเสริฐ ที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์

พระพุทธเจ้าตรัสว่า พวกเหล้า พวกเบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชาอย่างนี้เป็นต้น ถึงแม้เราจะไม่รู้ ถ้าเราบริโภคไปก็ต้องผิดศีลทุก ๆ คน

ทำไมถึงผิดศีลทุก ๆ คน? เพราะสิ่งเหล่านี้มันเข้าไปทำลายระบบประสาท สมองสติปัญญา ทำลายความมั่นคงแห่งความประเสริฐที่เราทุก ๆ คนได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เราเรียนหนังสือก็เพื่อที่จะมีสติมีปัญญา เรามีตาหูจมูกลิ้นกายใจก็เพื่อให้เกิดสติเกิดปัญญา

ประชาชนทุกคนให้พากันเข้าใจนะ ถึงแม้เค้าจะพากันบริโภคกันทั้งโลกเป็นประชาธิปไตย แต่มันเป็นการทำลายความมั่นคงระบบสมองสติปัญญาของมนุษย์นะ มนุษย์เราทุกคนต้องพัฒนาตนเองให้เข้าถึงธรรมาธิปไตย

ไม่เป็นคนเจ้าชู้ เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้สถาบันทางครอบครัวมีปัญหาเหมือนพวกเถ้าแก่ทั้งหลาย พวกนักการเมืองแก่ ๆ ทั้งหลายชอบไปมีกิ๊ก สาวเล็กสาวน้อย คนเรานะ มีภรรยาคนเดียวก็เพียงพอแล้วเราอย่าไปโง่หลายเนอะ เพราะเราทุกคนก็คือคุณพ่อคุณแม่เป็นปูชนียบุคคลให้ลูกให้หลานเค้ากราบไหว้ พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราพากันมักมากในกาม เล่นการพนัน ต้องขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด วางแผนในการใช้เงินเพื่อจะได้ไม่มีหนี้ไม่มีสิน ให้เข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชท่านเป็นผู้ที่เสียสละเป็นที่หนึ่งของโลก ท่านประพฤติปฏิบัติให้เราดูเป็นตัวอย่างแบบอย่าง เพราะการมีหนี้มีสินมันมีความทุกข์ที่สุดในโลก

คนเรานะถ้าเราขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด กตัญญูกตเวที เราก็ต้องมีแต่ความรวยความเฮง ไม่มีคำว่ายากจนนะ

ท่านที่เป็นพ่อเป็นแม่ก็เป็นตัวอย่างของลูกของหลาน เพราะว่าเค้าตั้งให้เราเป็นพระอรหันต์ประจำบ้านประจำครอบครัว พ่อแม่คือพระอรหันต์ของลูก เราต้องเป็นพระอรหันต์ประจำบ้านประจำครอบครัว ลูกเค้าก็จะได้เคารพกราบไหว้ เป็นตัวอย่างแบบอย่าง ถ้าเรามีความสุขใจสบายใจ มีศีลมีธรรม ลูกหลานของเราก็เอาตัวอย่างแบบอย่าง ถ้าพ่อแม่ดี มีศีลมีธรรมมีคุณธรรม ลูกหลานมันก็รวยก็เฮงมันก็เจริญ

เมื่อทุกท่านทุกคนได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า แม้ท่านจะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานแล้ว พระธรรมคำสั่งสอนของท่านยังเป็นอมตะอยู่ตลอดกาลตลอดเวลา เราต้องน้อมเอามาใส่จิตใส่ใจของเรา

การประพฤติการปฏิบัติธรรมะนั้น พระพุทธเจ้าให้เราเน้นที่ปัจจุบัน อดีตที่ผ่านมาน่ะ ท่านไม่ให้เราคิด เพราะว่ามันเป็นอดีตแล้วแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว ถ้าเราคิดในเรื่องอดีต เปรียบเสมือนเราไปกินของบูดของเน่าของเสีย ที่มันบริโภคไม่ได้แล้ว ถ้าเราไปคิดเรื่องอดีตที่ผ่านมาเราก็ต้องมีความทุกข์ทางจิตใจ เป็นโรคจิตโรคประสาทแน่นอน อนาคต...พระพุทธเจ้าท่านก็ไม่ให้เราไปคิด ไม่ให้เราวิตกกังวลในเรื่องอนาคต ท่านให้เราเน้นในปัจจุบัน ปัจจุบันนั้นคือการปฏิบัติธรรมการปฏิบัติงาน

เราต้องมีความสุขในการปฏิบัติธรรมปฏิบัติงานในปัจจุบัน เพราะว่าปัจจุบันนั้นแหละคืออนาคต ปัจจุบันนั้นเป็นอย่างไร อนาคตก็ต้องเป็นอย่างนั้น เพราะว่ามันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ครั้งพุทธกาลมีพราหมณ์ไปทูลถามพระพุทธเจ้า ตายแล้วเกิดหรือตายแล้วสูญ พระพุทธเจ้าตรัสว่าเรื่องนี้พระพุทธเจ้าท่านไม่ตอบนะ เพราะว่าไม่ใช่ปัญหาเรื่องดับทุกข์ แก้ปัญหาไม่ได้ คนเรามันต้องประพฤติปฏิบัติให้เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย

ธรรมะต้องเป็นสิ่งที่บริโภคได้ มีความสุขในการดำเนินชีวิต เราต้องมีความสุขใจสบายใจทั้งวันทั้งคืน ธรรมะของพระพุทธเจ้าจึงเป็นสิ่งที่ประเสริฐแท้ ประเสริฐยิ่ง ประเสริฐจริง ๆ เราทุกคนได้ยินชื่อของพระพุทธเจ้าถึงเป็นบุญใหญ่อานิสงส์ใหญ่ ถ้าเราได้ประพฤติปฏิบัติตามก็ยิ่งเข้าถึงความสุขความดับทุกข์ ในการดำเนินชีวิตมีแต่ความสุข มีแต่สติ มีแต่ปัญญา ทุก ๆ สิ่งทุกอย่างก็จะมีแต่คุณมีแต่ประโยชน์ ร่างกายของเราก็มีคุณ ที่เราได้เอาร่างกายนี้บำเพ็ญบารมีเพื่อมรรค เพื่อผล เพื่อพระนิพพาน อาหารการบริโภค ที่อยู่อาศัยยานพาหนะ สิ่งที่อำนวยความสะดวกทุกอย่างก็มีแต่คุณ เราได้เข้าถึงมรรคถึงผลถึงนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย

พระพุทธเจ้าท่านถึงให้เราพากันนำเอาธรรมะไปประพฤติไปปฏิบัติ ประเทศไทยเรานะ หรือหลาย ๆ ประเทศในโลกนี้ยังไม่ได้เอาอริยมรรคมีองค์แปดที่สุขสมบูรณ์แบบที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันจริง ๆ เพียงแต่พากันไหว้พระ สวดมนต์ นั่งสมาธิ พิจารณาธรรม ไปเข้าคอร์สปฏิบัติธรรมเป็นบางครั้งบางคราว การประพฤติการปฏิบัตินั้นเราต้องประพฤติปฏิบัติทั้งวันทั้งคืน ทุก ๆ อิริยาบถ เราต้องมีปัญญา มีความเห็นถูกต้อง

ปัญญานี้สำคัญมาก เราเรียนหนังสือนี้ก็เพื่อให้เกิดปัญญา เกิดความสุข เราทำอะไรทุกอย่างก็เพื่อให้เกิดปัญญา ให้เกิดความสุขไปพร้อม ๆ กัน

พระพุทธเจ้าตรัสถามท่านพระสารีบุตรว่า สารีบุตร ท่านเชื่อธรรมะที่พระพุทธเจ้ากำลังแสดงอยู่มั้ย พระสารีบุตรท่านตอบว่า ข้าพเจ้ายังไม่เชื่อ เพราะว่าปัญญาของข้าพเจ้านั้น มีน้อยนิดเดียว ไม่เหมือนปัญญาของพระพุทธเจ้า เมื่อข้าพเจ้าเห็นด้วยสติด้วยปัญญา ข้าพเจ้าถึงจะเชื่อ

พระพุทธเจ้าท่านถึงแต่งตั้งพระสารีบุตรว่าเป็นผู้ที่เลิศด้วยสติด้วยปัญญา เป็นอัครสาวกฝ่ายขวาผู้เลิศด้วยปัญญา เราทุกคนต้องพัฒนาปัญญา ไม่มีพระอรหันต์องค์ไหนเซ่อ ๆ เบลอ ๆ งง ๆ มีแต่เก่ง ๆ ฉลาดทั้งไอคิวอีคิวทั้งนั้นเลยนะ พระพุทธเจ้าท่านทรงแต่งตั้งพระโมคคัลลานะผู้เลิศด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ให้เป็นอัครสาวกฝ่ายซ้าย

มีปัญหาถามว่า เราปฏิบัติธรรมทั้งวันทั้งคืนมันจะไม่เครียด ไม่เป็นโรคประสาทเหรอ ตอบ... เราปฏิบัติธรรมทั้งวันทั้งคืน มีแต่ความสุข ไม่มีความเครียด มีแต่ความสุข มันจะเป็นโรคจิต โรคประสาทได้อย่างไร

ให้แง่คิดเพื่อให้เกิดปัญญา เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธ์สู่ปรินิพพาน พระอรหันต์ทั้งหลายจะทำสังคายนาพระธรรมวินัย ผู้ที่เข้าร่วมสังคายนาจะคัดเลือกเอาเฉพาะพระที่เป็นพระอรหันต์เท่านั้น พระรูปที่สำคัญก็ได้แก่พระอานนท์

พระอานนท์ท่านยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ เป็นเพียงพระโสดาบัน พระอรหันต์ทั้งหลายจึงได้อาราธนาพระอานนท์ให้ทำความเพียร เพื่อได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

พระอานนท์ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติอย่างเต็มที่ ปฏิบัติเท่าไหร่ก็ไม่สามารถที่จะบรรลุเป็นพระอรหันต์ได้ เพราะท่านมีความอยาก มีความต้องการอยากจะบรรลุเป็นพระอรหันต์ พระอานนท์หมดความสามารถไม่สามารถที่จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ได้ ท่านถึงได้ปลงใจว่า...ไม่ได้บรรลุก็ช่างหัวมันเทอะ ขอนอนพักผ่อนดีกว่า

ท่านก็เอนกายที่จะนอน เอนกายหลังยังไม่ถึงพื้นพระอานนท์ท่านได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ เพราะท่านไม่มีความอยาก ไม่มีความต้องการ ท่านถึงได้เป็นพระอรหันต์ พระอานนท์เมื่อได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ท่านได้ใช้อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ดำดินไปโผล่ที่พระอรหันต์ประชุมกัน กำลังคอยพระอานนท์ที่ทำความเพียรอยู่ พระอานนท์ก็ไปโผล่ท่ามกลางที่ประชุม แล้วก็ยกมือไหว้แสดงความเคารพในพระอรหันต์ทั้งหลายว่า พระอานนท์มาแล้ว สังคายนาได้

การประพฤติการปฏิบัติธรรมนั้นนะให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจ ให้เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง การประพฤติการปฏิบัติของเราก็เข้าสู่มรรคเข้าสู่ผลพระนิพพานด้วยกันทุกท่านทุกคน

๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความมั่นคงของความเป็นมนุษย์

มนุษย์เราทุก ๆ คนคือผู้ที่ประเสริฐ

ให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจนะ

ให้เรามีความเห็นถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้อง จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง จะได้เดินตามรอยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธเจ้านั้นคือผู้ที่เสียสละ บำเพ็ญพุทธบารมีสี่อสงไขย แสนมหากัป เป็นเวลานานมาก หลายล้านปี ได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นครูผู้บอกผู้สอนของเหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เราทุก ๆ คน เพียงแต่ได้ยินชื่อของพระพุทธเจ้าก็เป็นบุญเป็นกุศลอย่างหาที่สุดหาประมาณมิได้ ยิ่งได้ประพฤติปฏิบัติก็ยิ่งเป็นบุญใหญ่มีอานิสงส์มาก

ให้ทุก ๆ คนพากันเข้าใจนะ เรามีตาก็เพื่อจะให้เกิดความฉลาด เรามีหูก็เพื่อให้เกิดความฉลาด เรามีลิ้นกายใจ มีผัสสะ มีอายตนะ ก็เพื่อที่จะฉลาด เรามีการเรียนการศึกษาในโรงเรียนนอกโรงเรียน ก็เพื่อให้เกิดความฉลาด

ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนมีแต่คุณ มีแต่ประโยชน์ เราต้องมีความเห็นให้ถูกต้อง ความเข้าใจให้ถูกต้อง แล้วจะได้ประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง พระพุทธเจ้าให้เรามีฉันทะ มีความพอใจ ถ้าเรามีฉันทะมีความพอใจ แล้วใจของเราจะมีความสุข

พระพุทธเจ้าท่านให้เราประพฤติปฏิบัติธรรมกับการทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การปฏิบัติธรรมคือการทำงาน การทำงานคือการปฏิบัติธรรม เน้นลงที่ปัจจุบัน ปัจจุบันกับอนาคตคือสิ่งเดียวกันนะให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจว่าปัจจุบันนั้นแหละคืออนาคต อนาคตมาจากปัจจุบัน เราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจให้ถูกต้องถ้าเรามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การปฏิบัติของเราก็ถูกต้อง

ทุกท่านทุกคนนั้นอินทรีย์บารมีของเรายังไม่แก่กล้านะ ให้ทุกคนพากันเข้าใจอย่างนี้ ต้องอาศัยหลักพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าที่ท่านตรัสไว้ดีแล้ว ทุก ๆ คนต้องพากันมาเสียสละทิฏฐิมานะอัตตาตัวตน ที่มันเป็นสัญชาตญาณแห่งความยึดมั่นถือมั่นที่มันเป็นตัวเป็นตน เป็นเราเป็นของ ๆ เรา นี้คือรากเหง้าของอวิชชาคือความเห็นผิดเข้าใจผิดที่นำทุกคนเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏสงสารในชีวิตประจำวัน ยังไม่ตายก็ตกนรกทั้งเป็น

ความทุกข์ใจความไม่สบายใจนั้นแหละคือการตกนรกทั้งเป็นในชีวิตประจำวัน เป็นกรรม เป็นเวร เป็นเหตุเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เราต้องเวียนว่ายตายเกิดอย่างไม่มีที่จบที่สิ้น

เราทุกคนต้องมีสติมีปัญญา มีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง เริ่มต้นที่ปัจจุบัน ปัจจุบันเราต้องมีความสุขในการเสียสละ ขยัน มุ่งมั่น อดทน รับผิดชอบ หนักแน่น มั่นคงตลอดกาลตลอดเวลา เราทุก ๆ คนต้องมีความสุข ที่เรามีความเห็นถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

เราประพฤติปฏิบัติไปเราจะมีความสุข วันหนึ่งคืนหนึ่งของเราน่ะคือการปฏิบัติธรรม เราทำไปทุก ๆ วัน เรายิ่งจะชำนิชำนาญ อดีตเป็นสิ่งที่ผ่านไป ทุกท่านทุกคนต้องก้าวไปด้วยสติด้วยปัญญา เราทุก ๆ คนต้องพัฒนาการงานของตัวเอง พัฒนาปัญญาของตัวเอง พัฒนาจิตใจของตัวเอง เราทุก ๆ คนต้องพัฒนาทั้งวัตถุพร้อมกับทั้งพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **"ทางสายกลาง"**

พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราทำอะไรด้วยความอยาก ถ้าเราทำอะไรด้วยความอยากนั้นเราจะเป็นโรคจิตโรคประสาท สิ่งที่ดี ๆ น่ะ ถ้าเรามีความอยาก มันจะเครียด มันจะเป็นโรคประสาท เราต้องทำงานเพื่อเสียสละ ให้มีความสุขในการเสียสละ เราจะได้ทั้งทรัพย์ ได้ทั้งอริยทรัพย์ เราดูตัวอย่างพระอรหันต์ทั้งหลายท่านเสียสละมากกว่าเรา ท่านไม่เอาอะไรเลยท่านถึงมีความสุข

พระพุทธเจ้านั้นคือผู้ที่เสียสละ

ท่านไม่เสียสละท่านก็ไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า

ประชาชนคนทั้งหลายนั้นไม่เข้าใจนะ คิดว่าการเสียสละนั้นจะเป็นคนไม่ขยันรับผิดชอบน่ะ ประชาชนบางคนยังไม่เข้าใจเลยนะที่พากันเข้ามาบวช มาอยู่วัด คิดว่าตัวเองต้องเสียสละ ไม่ทำการทำงานอะไรเลยพากันมาบวช พากันมาฉันมานอนมาพักผ่อนจำวัดวัดต่าง ๆ เลยกลายเป็นศูนย์รวมของพวกขี้เกียจ คิดอย่างนี้เรียกว่ามีความเห็นไม่ถูกต้อง เข้าใจไม่ถูกต้องนะ พระพุทธเจ้าคือผู้ที่ขยันที่สุดในโลก พระอรหันต์คือผู้ที่ขยันที่สุดในโลกนะ คำว่าปล่อยวางนั้นคือการเสียสละ คนที่เสียสละคือเป็นคนรักคนอื่นมากกว่าตัวเองเราปฏิบัติอย่างนี้ทำอย่างนี้ เราถึงจะได้เข้าถึงความสุขความดับทุกข์ทั้งกายและใจ

ในชีวิตประจำวันของเราทุกคนนะ ต้องมีความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้องพร้อมทั้งมีความสุขในการประพฤติปฏิบัติชีวิตของเราจะได้มีแต่ความสุขมีแต่ปัญญา จะได้มีปัญญาและก็มีความสุขไปพร้อม ๆ กัน เรียกว่าการดำเนินชีวิตนี้สุดยอดเลยมีความสุขแท้ มีความสุขจริง เข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัตินิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย ไม่ต้องรอให้ตายให้เสียเวลา เพราะคนเราทุกคนกว่าจะตายมันนาน

ปัจจุบันเราต้องมีความสุขความดับทุกข์อยู่ตลอดกาลตลอดเวลาธรรมะเป็นสิ่งที่กินได้บริโภคได้ เข้าถึงความสุขความดับทุกข์อย่างนี้ถึงจะดี ถึงจะมีประโยชน์ เกิดประโยชน์ ธรรมะจะไม่ได้อยู่ในหนังสือ

จะไม่ได้อยู่ในพระไตรปิฎก เช่น เราอยู่กับกายกับใจในการดำเนินชีวิตของเรา เราทุกคนจะได้ไม่เป็นโรคจิตโรคประสาท

ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นถึงเป็นสิ่งที่ประเสริฐจริง ประเสริฐแท้

มีคำถามว่า... เราประพฤติปฏิบัติธรรมะพร้อมกับปฏิบัติธรรมอย่างนี้ เราจะไม่เป็นโรคเครียด โรคประสาท โรคจิตเหรอ เพราะเราไม่ได้กิน ไม่ได้เล่น ไม่ได้เที่ยว..?

เมื่อเรามีความสุขทั้งวันทั้งคืน เราจะเป็นโรคประสาทได้อย่างไร ที่เราไปหากินหาเล่นหาเที่ยวนี้ เค้าเรียกว่าคนมีความทุกข์ คนมีความเครียด พากันไปคลายเครียดกัน แต่ไปคลายเครียดอย่างนั้นมันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนะ ความเครียดของเรามันมีอยู่แล้วห้าสิบเปอร์เซ็นต์อย่างนี้นะ เราไปเพิ่มความเครียดขึ้นอีกเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ เราถึงพากันเป็นโรคจิตโรคประสาท ถ้าเรามีความสุขทั้งวันทั้งคืน มันไม่เครียด เราดูตัวอย่างอย่างพระพุทธเจ้า อย่างพระอรหันต์ทั้งหลาย ท่านมีปัญญา มีความสุข ท่านไม่หน้านิ่วคิ้วขมวดเหมือนปวดหัวปวดท้อง เพราะใจของท่านมีปัญญาท่านถึงมีความสุข มีความสุขเพราะท่านมีปัญญา

ที่เราพากันตกต่ำ ไม่มีสติ ไม่มีปัญญา เพราะสาเหตุมาจากความประมาท มาจากความเพลิดเพลิน เช่น เราประมาทในความคิดอย่างนี้เป็นต้น

เราคิดว่าไม่เป็นไร มันมีผลนะ เราคิดไม่ดีมันก็เศร้าหมองทันที เราคิดว่าความคิดของเรามันเป็นเรื่องส่วนตัว เราคิดใครเค้าก็ไม่รู้ไม่เห็นว่าเราคิดอะไร นั่นแหละใจของเรามันก็เศร้าหมองทันที นี้แหละคือความประมาท

สิ่งที่จะพาให้เราตกต่ำยิ่งไปอีกคือพวกเหล้า เบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาอี ยาม้า ยาไอซ์ ตลอดถึงบุหรี่ เป็นสิ่งที่ทำลายระบบประสาท สมอง สติปัญญาของมนุษย์ทั้งหลาย นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ นี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ๆ นะ มันเป็นการทำลายความมั่นคงนะ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าจำพวกนี้นะ ถึงแม้เราจะไม่รู้ว่าเป็นเหล้า เบียร์ บุหรี่ กัญชา ยาม้า ยาอี ยาไอซ์ อย่างนี้เป็นต้น ก็ผิดศีล ถ้าพระภิกษุ สามเณรก็ผิดพระวินัยน่ะ...

ทำไมถึงผิดศีล ผิดพระวินัย..? ศีลข้อนี้ วินัยข้อนี้ ไม่มีการยกเว้น จะรู้หรือไม่รู้เมื่อเสพเข้าไปแล้วมันย่อมทำลายระบบประสาท สมอง สติปัญญาของมนุษย์ให้ย่อหย่อนด้อยลง ถึงแม้คนทั้งโลกเค้าพากันเสพ พากันบริโภค ไม่ผิดกฎหมายบ้านเมือง เป็นประชาธิปไตยทั้งโลก นี้คือการทำลายความมั่นคงของระบบประสาท ระบบสมองของมนุษย์นะ เป็นความเสียหายอย่างใหญ่หลวง พระพุทธเจ้าท่านให้มนุษย์เรา ทุก ๆ คนพัฒนาตนเองให้เข้าสู่ธรรมาธิปไตย

ประเทศไทยของเรานะ เมื่อย้อนกลับไปสมัยก่อน พ.ศ.๒๕๐๐ จะมีการปลูกฝิ่น ปลูกกัญชา มีโรงฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ทุก ๆ อำเภอ ทุก ๆ จังหวัดทั่วประเทศนะ ประเทศไทยเราพัฒนาไปไม่ได้นะ เพราะมันทำลายระบบสมอง สติปัญญา รัฐบาลจึงได้ยกเลิกไม่ให้ปลูกฝิ่น ปลูกกัญชา ไม่ให้มีโรงฝิ่น เฮโรอีน กัญชา

ประเทศไทยของเรานี้นะ ภาคอีสานจะมีคนพื้นเมืองพูดภาษาลาวในอำเภอ ในเมืองจะมีคนจีนค้าขายเป็นส่วนใหญ่ จะมีคนญวนเป็นส่วนน้อย คนญวนค้าขายสิ่งของเบ็ดเตล็ด ขายอาหาร ทำก๋วยเตี๋ยว ทำเกาเหลา นิยมชอบเอากัญชาใส่น่ะ ทำให้ประชาชนไปทานกันติดกัน เพราะมันอร่อย ทานแล้วมีความสุข อารมณ์ดี ประชาชนเค้ารู้กันเค้าถึงสไตรค์ด้วยการห้ามไม่ให้ไปทานอาหารที่เค้าใส่กัญชา เพราะมันเป็นสิ่งเสพติดที่ทำลายระบบประสาท สมอง สติปัญญา

กัญชานี้เป็นสิ่งเสพติด ทำลายระบบประสาท สมองสติปัญญาของมนุษย์นะ

ประเทศไทยของเรานะ เมื่อสมัยก่อนประเทศไทยเราประชากรมีน้อยยังไม่ถึงยี่สิบล้าน บ้านเมืองไม่เจริญ ยังเป็นป่าเขาลำเนาไพรเป็นส่วนใหญ่ ตามหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นน่ะ ที่มีคนไม่ดี ชอบปลูกกัญชาไว้แอบสูบกัญชา ลูกใครหลานใครสูบกัญชาเสียคนทั้งนั้น จากคนที่มีระบบสมองสติปัญญา ที่มีอีคิวและไอคิวนี้ เสียหายหมดน่ะ ไม่เหลือเรียกว่าหมดอนาคต

กัญชานั้นเป็นยากล่อมประสาทให้อารมณ์ดี เป็นประเภทเดียวกับพวกฝิ่น เฮโรอีน ที่จะใช้ได้เฉพาะในเวลาแพทย์จะทำการผ่าตัดเท่านั้น

ประเทศลาวเมื่อสมัยเป็นคอมมิวนิสต์ใหม่ ๆ ทุก ๆ หมู่บ้าน ทุก ๆ หลังคาเรือนจะพากันปลูกกัญชากันเป็นส่วนใหญ่ เพราะสาเหตุมาจากประเทศต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ประชาชนพากันพูดว่ารัฐบาลลาวอนุญาตให้ปลูกกัญชาได้ เพื่อส่งขายให้ต่างประเทศทุก ๆ ประเทศ กัญชามันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายของทุก ๆ ประเทศส่งไปเป็นล็อตใหญ่ ๆ อย่างนี้มันก็ยาก ภายหลังจึงได้สกัดน้ำมันกัญชาแอบส่งขายให้ต่างประเทศ

ประเทศลาวได้ทำอย่างนี้ติดต่อกันมาร่วม ๆ สี่สิบกว่าปีแล้วนะ ยังไม่มีใครรวยเลยนะ แถมลูกหลานยังพากันติดกัญชา ทำให้ระบบประสาท สมอง สติปัญญาด้อย ประเทศไทยเราจะไปเอากัญชามาพัฒนาประเทศนี้มันก็น่าคิดอยู่นะ เราจะไปตามเค้าสมัยประเทศลาวสี่สิบกว่าปีโน้น...

ประเทศไทยของเราจะไปเดินตามรอยของประเทศลาวไม่ได้นะ เราต้องเดินตามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ ๙ เราต้องเดินตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ถ้าเราประกาศว่าจะให้กัญชานี้เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศนี้เป็นการเสียหายมากนะ

ประเทศไทยเรานี้ ถ้าต้องการควบคุมประชากรของประเทศ ปล่อยยาม้าราคาถูก ๆ เม็ดละสิบบาทยี่สิบบาท แล้วซ้ำด้วยปล่อยกัญชาเข้าไปอีก ประเทศไทยเรานี้ไม่เหลืออะไรเลยนะ

โดยเฉพาะพวกเด็ก ๆ น่ะ มันทำตามกัน ถ้าได้หยดกัญชาเข้าปาก ไม่เกินสามเดือน ระบบสมองสติปัญญาเสียหมดเลย ไม่เหลือเลย ไอคิวอีคิวจากร้อยถ้าเหลือยี่สิบสามสิบก็ยังดี ความมั่นคงของมนุษย์นี้ มันอยู่ที่ระบบสมอง สติปัญญา ถ้าทำลายระบบสมองสติปัญญาแล้ว เรียกว่าทำลายความมั่นคงของมนุษย์นะ

ประเทศของเราทุกวันนี้คนเป็นโรคจิตโรคประสาทกันเยอะแยะ มากมายเลย แทบจะทุก ๆ คนเลย ถ้าได้หยดกัญชาเข้าปากนี้ มันมีความสุขนะ หายจากโรคจากภัย อารมณ์ดี ที่มันหายจากโรคนี้ ให้เข้าใจนะ คือ มันจะหายจากโลกนี้ไปเลยนะ พระพุทธเจ้านั้น ท่านถึงตรัสว่า ความมั่นคงของมนุษย์นี้เราต้องมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้อง เราอย่ากันไปดื่ม อย่าไปเสพ พวกเหล้า พวกเบียร์ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาม้า ยาอีกันเป็นเด็ดขาดนะ ลูกใครหลานใครพากันคุมให้อยู่นะ

๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ธรรมะในวันเข้าพรรษา

(เช้า)

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษาของพระภิกษุสามเณร ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๒ ช่วงนี้เป็นช่วงฤดูฝน พระพุทธเจ้าท่านให้พระภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาในวัด ไม่ให้จาริกไปในที่ต่าง ๆ นอกจากมีเหตุจำเป็น เช่น เจ็บไข้ไม่สบาย ป่วยหนัก ไปนอนรักษาที่โรงพยาบาล หรือไปเยี่ยมพ่อแม่ที่ป่วยหนัก ไปในกิจของพระพุทธศาสนา เช่น ไประงับอธิกรณ์ที่พระภิกษุสามเณรทะเลาะกัน

พระภิกษุสามเณรจะได้มีโอกาสร่วมรวมกันศึกษาธรรมวินัยให้เข้าอกเข้าใจ พร้อมทั้งประพฤติปฏิบัติธรรมวินัย ข้อวัตรกิจวัตร เพราะมนุษย์เราทุก ๆ คนที่จะประเสริฐได้นั้นต้องเข้าใจพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง พร้อมทั้งนำพระธรรมวินัย ข้อวัตรกิจวัตรต่าง ๆ มาฝึกปฏิบัติตนเอง

พระพุทธเจ้าท่านให้พระภิกษุสามเณรให้พากันเข้าใจถูกต้อง จะได้ปฏิบัติถูกต้อง

การปฏิบัติธรรมเราต้องมีฉันทะ มีความพอใจ มีศรัทธาในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรามีศรัทธามีความพอใจในการประพฤติการปฏิบัติแล้ว เราทุก ๆ คนชื่อว่าเป็นผู้ที่มีสัมมาทิฏฐิ ความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง เพราะมนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ เกิดมาเพื่อสร้างบารมีสร้างความดี เพื่อเข้าสู่มรรคผลพระนิพพาน

ชีวิตของเราทุก ๆ คนต้องเข้าถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัตินิพพานสมบัติตั้งแต่ยังไม่ตาย ไม่ใช่รอเมื่อตายแล้วถึงจะได้ไปสวรรค์ได้ไปพระนิพพาน ถ้าเราคิดอย่างนั้นมันแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะความสุขความดับทุกข์มันต้องมีที่ปัจจุบันนี้ ปัจจุบันก็คืออนาคต อนาคตก็มาจากปัจจุบันนี้แหละ ทุก ๆ คนมาบวชมาปฏิบัติ พระพุทธเจ้าท่านให้รู้อย่างนี้เข้าใจอย่างนี้ เพราะเมื่อก่อน ๆ นั้นเราปล่อยตัวเองไปตามสัญชาตญาณสัญชาตญาณนั้นได้แก่ความยึดมั่นถือมั่น คือความหลงได้แก่รากเหง้าของอวิชชา

เรามาบวชมาปฏิบัติ เรามาเดินตามพระพุทธเจ้า ถือนิสัยถือวินัยของพระพุทธเจ้า เราทุก ๆ คนต้องมีความสุขกัน

ร่างกายของเราทุก ๆ คนมันก็ต้องเมื่อยล้า อ่อนเพลีย ใจของเราก็ต้องแข็งแรง มีความสุข มีความเข้มแข็ง เพราะเราเอาร่างกายเลือดเนื้อนี้มาทำคุณทำประโยชน์ แต่สิ่งที่สำคัญก็คือการพัฒนาใจชีวิตของเราต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยสุคโต อยู่ก็ดี ไปก็ดี เป็นขบวนการเป็นกระแสแห่งมรรคผลพระนิพพาน

อดีตที่ผ่านมาน่ะ ทุก ๆคนก็ย่อมมีประสบการณ์มาก พระพุทธเจ้าให้เราตัดมันไปทิ้งเสีย เพราะมันเป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ บริโภคไม่ได้แล้ว

เรามาเน้นที่ปัจจุบัน มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติธรรม เดินตามทางสายกลาง ทางสายกลางก็คือธรรมวินัยนี้แหละ

พระพุทธเจ้าท่านให้เราคิดดี ๆ ทำดี ๆ คิดดี ๆ ตั้งมั่นอยู่ในความดี ตั้งอยู่ในความไม่เพลิดเพลินความไม่ประมาท ทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้ทุก ๆ วัน

เราต้องมาปล่อยวางอดีตออกจากใจของเรา เช่น เราเคยโกรธใคร เกลียดใครรักใครชอบใครอย่างนี้แหละ เราก็ต้องปล่อยวางให้หมด ถ้าเราไม่ปล่อยวางมันก็ไปไม่ได้ เช่น เราไม่ชอบใจคนใดคนหนึ่งอย่างนี้เป็นต้นตั้งหลายปีแล้ว เมื่อเห็นหน้าเห็นตาก็ยังโกรธอยู่ไม่พอใจอยู่ อย่างนี้ก็ชื่อว่าเราไม่ปล่อยวาง ใจของเราไม่ได้อยู่กับปัจจุบัน ไม่อยู่กับปัจจุบันธรรมแล้ว นี่มันเป็นการเสียหาย ไม่ได้พัฒนาใจตัวเอง

ให้ทุกท่านทุกคนเข้าใจนะ คำว่าปล่อยวางน่ะ คือไม่ได้ปล่อยวางทางธุรกิจหน้าที่การงาน ปล่อยวางข้อวัตรปฏิบัติ เราต้องเป็นคนที่มีความสุข ความขยัน รับผิดชอบ อดทน มากกว่าเก่า ด้วยฉันทะ ความพอใจที่ประกอบด้วยสติด้วยปัญญา

พระภิกษุสามเณรปฏิบัติอยู่ที่วัด ท่านก็พากันตั้งอกตั้งใจให้เต็มที่ ประชาชนอยู่ที่บ้านก็ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ วันเสาร์วันอาทิตย์ มีโอกาสมีเวลาก็พากันมาวัดมาฝึกข้อวัตรข้อปฏิบัติอยู่ที่วัด

โยมอุบาสกอุบาสิกาที่อยู่ในวัดก็พากันเข้าสู่ธรรมวินัย ข้อวัตรกิจวัตรต่าง ๆ อย่าพากันทำตามกิเลส ทำตามความโลภ ความโกรธ ความหลง อย่ามาอาศัยวัดอยู่ด้วยการไม่ประพฤติปฏิบัติธรรม เพราะวัดนี้คือสถานที่ฝึกจิตใจ ฝึกคุณธรรมของเราทุก ๆ คน อย่ามาอยู่วัดแอบแฝง มีความย่อหย่อนอ่อนแอ อย่างนี้ไม่ถูก ใช้ไม่ได้

เราเน้นรักษาศีล ข้อวัตรปฏิบัติให้ดี อยู่วัดให้ระมัดระวังสิ่งที่เป็นของสงฆ์ เป็นของส่วนรวม ทุกอย่างเราต้องบอกต้องขอ อย่าเป็นคนไม่ละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป บริโภคของสงฆ์ ใช้ของสงฆ์โดยที่ไม่ได้บอกได้ขอไม่ได้รับอนุญาต

อยู่วัดก็ต้องประพฤติปฏิบัติ ถ้าไม่ประพฤติปฏิบัติเพื่อมุ่งมรรคผลพระนิพพานก็ไม่สมควรที่จะอยู่วัด ให้อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายพากันเข้าใจอย่างนี้ ไม่ใช่อยู่วัดไปนาน ๆ มันจะดีนะ ถ้าเราไม่ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ อยู่วัดไปนานก็ยิ่งเสียหาย ทำให้ส่วนรวมเสียหาย ทำให้ตัวเองนี้ต้องตกนรกทั้งเป็น ยังไม่ตายก็ตกนรกแล้ว จิตใจเศร้าหมอง จิตใจไม่ผ่องใส

ปีนี้...หลวงพ่อใหญ่ให้ทุกท่านทุกคนพากันฝึกตนเองให้เต็มที่ ยกเว้น ใครเจ็บไข้ไม่สบายก็ดูแลกัน

คนเราน่ะถ้าตามกิเลสไม่ได้ มันยิ่งเป็นโรคจิตโรคประสาท เราก็เป็นโรคประสาทพอสมควร ถ้าเราไปตามจิตตามใจของตัวเอง มันยิ่งเพิ่มโรคจิตโรคประสาทให้ตัวเองเพราะมันเศร้าหมอง

คนเราถ้าใจมีความสุขข้อวัตรปฏิบัติดี โรคจิตโรคประสาท มันก็จะหาย ร่างกายที่ไม่แข็งแรงมันก็จะดีขึ้น เพราะมันรักษา ด้วยธรรมโอสถ เพราะใจของเรามีความสุข มันเป็นการซ่อมแซมสมอง ส่วนที่สึกหรอ

มาอยู่วัด...ใจต้องอยู่วัดไม่ใช่อยู่กับลูกกับหลาน อยู่กับ สิ่งภายนอก ฟุ้งไปข้างนอก อยากออกไปตั้งแต่ข้างนอก เค้าเรียกว่าอยู่วัด ตั้งแต่กายแต่ใจมันไม่อยู่ อย่างนั้นมันใช้ไม่ได้นะ

พระพุทธเจ้าท่านให้เรามีความสุขในการทำงาน ไม่ต้องคิดอะไร มีความสุขในการนั่งสมาธิ ไหว้พระสวดมนต์ ไม่ต้องคิดอะไร ใจของเรามันจะได้มีความสุข ใจของเราจะได้อยู่กับเนื้อกับตัว เพราะความสุขความดับทุกข์มันอยู่ที่เราต้องประพฤติปฏิบัติ ตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าให้มีความสุข

ให้มีความสุข ให้มีปัญญา...

ถ้าเรามีความสุขแล้วเราก็ต้องมีปัญญา

มีปัญญาแล้วก็ต้องมีความสุข

มันจะไปอย่างนี้

๓ เดือนกว่าจะออกพรรษานี้เราก็คงจะพัฒนาตัวเองไปไกล ถ้าเราปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เพราะธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่ประเสริฐมาก ถึงท่านจะปรินิพพานไปนานแล้ว... แต่พระธรรมคำสั่งสอนของท่านก็ยังประเสริฐอยู่ตลอดกาลตลอดเวลา

ให้ทุกท่านทุกคนยกจิตใจของเราขึ้นสู่ธรรมวินัย ไม่ว่าจะเป็นพระภิกษุ สามเณร ชี อุบาสกอุบาสิกา ต้องยกเครื่องกันให้หมด

พระเก่าผู้ที่ย่อหย่อนอ่อนแอมันก็มีไม่กี่คนหรอก ให้พัฒนาขึ้นนะ มันจะอยู่ไปโดยที่ไม่ได้พัฒนาตัวเองนั้นไม่ได้ เพราะเราจะรอให้พรรษามาก มันแก่ไปในผ้าเหลืองนี้ไม่ได้นะ มันเป็นกาฝากทางพระพุทธศาสนา เป็นกาฝากของสังคม เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ได้สืบทอดต่อยอดพระพุทธศาสนา

ให้พากันตั้งอกตั้งใจ...

หลวงพ่อใหญ่บอกว่าไม่ต้องกลัว ถ้าตายก็มีเมรุเผาอยู่แล้ว ถ้าย่อหย่อนอ่อนแอ มีตั้งแต่จะเป็นโรคจิตโรคประสาท ร่างกายไม่แข็งแรงเจ็บป่วย เพราะมันออกมาจากใจ เพราะใจมันเป็นโรคจิตโรคประสาท โรคความเห็นแก่ตัว ความยึดมั่นถือมั่น นี้คือรากเหง้าของอวิชชาความหลง ให้เรารู้จัก ถ้าเราไม่ประพฤติปฏิบัติข้ามพ้นมันไป มันก็ต้องจมอยู่นี้

ให้พระเก่าที่ไม่เข้มแข็งพากันเปลี่ยนแปลงตัวเอง เราจะหลบหน้าหลบหลัง หลีกเลี่ยงแก้ไข มารยาสาไถยไปไม่ได้

พระใหม่ก็พากันตั้งอกตั้งใจให้เต็มที่ ให้สมศักดิ์ศรีในการประพฤติการปฏิบัติที่เรามาบวช เพราะเราเป็นลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้า อย่าไปคิดว่ามาบวชเพื่อจะมาพักผ่อน มาคลายเครียด ให้สบาย ๆ อย่างนี้แหละ ทำอะไรสบาย ๆ นั่นน่ะเขาเรียกว่าไม่ใช่ไทยแท้ มันเป็นทาสของกิเลส ตัณหา อุปาทาน เป็นทาสของความโลภ ความโกรธ ความหลงนะ

ที่คนไทยพูดว่าทำอะไรสบาย ๆ คือไทยแท้
ทำอะไรสบาย ๆ ตามกิเลสนั้นเค้าเรียกว่า
ทาสของความโลภ ความโกรธ ความหลง

เราจะปลดปล่อยทาสออกจากจิตจากใจ เราต้องเอาธรรมวินัยมาละทาส เลิกทาสออกจากจิตจากใจที่ควบคุมเรามาหลายภพหลายชาติแล้ว เรามาฝึกมาปฏิบัติคือมาเลิกทาสของเรา เหมือนคนไม่มีเจ้าของเลย

เราถือโอกาสถือเวลาที่เราได้มาบวชสามเดือนสี่เดือนที่ได้รับกฐินนี้ เรามีโอกาสที่ได้ฝึกตัวเอง อย่าให้เสียคะแนนไปแม้แต่แต้มเดียว

ทุกคนสมัครสมานสามัคคีกัน ปลุกกัน บอกกัน เตือนกัน ให้มาก่อนเวลา เค้าเรียกว่ามาแรง ถ้ามาโน้นน่ะใกล้ ๆ เค้าจะเลิก เรียกว่า ลักษณะหมดพลังจิตแล้ว เกือบจะหมดลมหายใจแล้วนะ

คนเรามันต้องฝืนต้องทน ต้องพยายามแยกใจออกจากกายให้ได้ กายมันป่วยก็อย่าให้ใจมันป่วย กายมันเหนื่อยก็อย่าให้ใจมันเหนื่อย เพราะเราถ้าไม่มีความเหนื่อยความยากลำบาก ความหิวกระหาย เราก็ไม่มีอะไรที่จะฝึกจะประพฤติปฏิบัติ

เราต้องเอาความสุขท่ามกลางความทุกข์
เราต้องเอาความสงบจากความวุ่นวาย

เรามีตาหูจมูกลิ้นกายก็เพื่อความฉลาด เรามีสติมีปัญญา ก็เพื่อพ้นจากความหลง มีสติมีปัญญาสร้างคุณธรรมอย่างนี้ เราทำไป ทุก ๆ วันก็จะชำนิชำนาญ วันนี้ได้เท่านี้ พรุ่งนี้ก็ยิ่งชำนิชำนาญ ทำทุกวันมันไม่ดีมันเป็นไปไม่ได้ เพราะทุกอย่างมาจากเหตุ เหตุดีผลมันก็ต้องดี

ขออนุโมทนากับพระใหม่ พระเก่า อุบาสก อุบาสิกาที่ได้มาพากัน อยู่จำพรรษา ครูบาอาจารย์ให้เราพากันมีความสุขในการประพฤติ ปฏิบัติธรรม เพราะเวลานั้นเป็นของมีค่า เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้ามันผ่านไป แล้วเอากลับคืนมาไม่ได้

๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

กฎระเบียบข้อวัตรปฏิบัติ

สำหรับผู้ที่มาฝึกปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน

๑. ให้ทำความสะอาดห้องนอน รอบห้อง ปัดกวาดเช็ดถู ไม่ให้มีฝุ่น ไม่ให้มีหยากไย่ ไม่ให้มีกลิ่นอับ กลิ่นชื้น กลิ่นเหม็น ให้ทำอย่างนี้ทุก ๆ วัน อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เช้า-เย็น เรามองดูเห็นว่ามันสะอาดแล้ว แต่เราต้องทำทุก ๆ วัน เป็นข้อวัตร กิจวัตร

๒. ให้จัดที่นอน หมอน พับผ้าห่มไว้ไม่ให้ยู่ยี่ พับผ้าไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เก็บสิ่งของภายในห้องให้เป็นระเบียบ รอบห้อง รอบระเบียง ให้ทำความสะอาด ปัดกวาดเช็ดถู ไม้กวาดอ่อนที่ทำความสะอาดกุฏิ ต้องจัดเก็บไว้ให้เรียบร้อย ผ้าเช็ดเท้าต้องสลัดฝุ่นทุก ๆ วัน ถ้ามันสกปรกนิดหน่อยก็ต้องซักให้สะอาด ตากแดด ถึงเอามาปูไว้สำหรับเช็ดเท้า

๓. ให้ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องสุขา อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เช้า-เย็น ถ้ามากกว่านั้นไม่เป็นไร ห้องน้ำห้องสุขาต้องสะอาด ไม่ให้มีกลิ่นเหม็น ห้องน้ำห้องสุขาต้องไม่มีกลิ่นเหม็นเหมือนกับห้องนอนของเรา ถ้าห้องน้ำมีกลิ่นเหม็นแสดงถึงการปฏิบัติของเราใช้ไม่ได้ เราเป็นคนเห็นแก่ตัว เป็นคนขี้เกียจ มักง่าย ห้องน้ำห้องสุขา ถ้าเราดูแลความสะอาดวันหนึ่ง ๒ ครั้ง จะไม่มีกลิ่นเหม็น

๔. การดูแลทำความสะอาดห้องน้ำห้องสุขา ต้องใช้สบู่ ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน ต้องให้ระมัดระวัง ถ้าเราใช้น้ำยาล้างห้องน้ำเข้มข้นรุนแรง จะทำให้กัดกระเบื้อง กัดโถส้วม ใช้น้ำยาก็ต้องผสมน้ำตามอัตราส่วน ถ้าเราราดเข้มข้นไปไม่ได้ผสมน้ำมันจะทำให้พื้นกระเบื้องกับโถเสียหาย ให้ระมัดระวังเป็นพิเศษ พื้น...ถ้าเราใช้แปรงขัดพื้นที่เป็นเหล็กเป็นลวดถู มันจะทำให้กระเบื้อง โถชักโครกเป็นรอย ถ้าเราทำความสะอาดวันหนึ่งสองครั้งนี้ โถชักโครกและพื้นจะไม่มีโอกาสที่จะได้สกปรก เราเพียงใช้ผงซักฟอก น้ำยาล้างจานเพียงเล็กน้อยก็สะอาดแล้ว ไม่ควรเอาของที่เสี่ยงต่อการที่จะกดชักโครกให้ไหลไปสู่ถังส้วมได้ยาก เช่น เศษผ้า พลาสติก ขยะเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าเราทำบ่อย ๆ หลาย ๆ ครั้ง มันก็เป็นขยะที่มาก เวลาท่อส้วมตัน ไปแก้ปัญหาจะเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นประจำ เช่น ท่อน้ำอาบ ส่วนใหญ่ก็จะกวาดขยะลงในท่อน้ำอาบหลายครั้ง มันก็อุดตัน พวกขยะเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ ต้องไม่เอาลงในท่อน้ำเวลาเราอาบน้ำ ถึงจะมีขยะเพียงเล็กน้อยหลาย ๆ ครั้ง ท่อน้ำนั้นก็จะตัน ก็ให้เอาออกมาทิ้งข้างนอก ไม่ควรที่จะทิ้งลงไปในท่ออาบน้ำ

๕. บริเวณรอบที่พักของเรา ให้เก็บขยะทุก ๆ วัน อย่าให้มีเศษขยะแม้แต่ชิ้นเดียว ต้นไม้ที่รอบที่พักของเรา ฝนไม่ตกให้รดน้ำต้นไม้ รอบที่พักของเราส่วนใหญ่เป็นต้นไทร รากต้นไทรนั้นเขาจะเข้ามาใต้พื้นอาคาร เราต้องคอยดู เมื่อรู้ว่ารากไม้มันเข้ามา เราก็บอกให้สามเณรหรือเด็กวัดช่วยเอาออก เพราะว่าพระเอาออกไม่ได้

๖. ห้องพักของเรา ไม่นำอาหารทุกอย่างมาเก็บไว้ในห้องพัก ไม่ให้เอาอาหารมาทานในห้องพัก ไม่ให้เอาบุหรี่มาสูบในห้องพัก ผู้ที่เป็นพระภิกษุสามเณร ไม่ให้เอาโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก มาใช้ในที่พัก

๗. ที่พักของพระภิกษุสามเณร ไม่ให้ผู้หญิงเข้าไปในเขตของพระภิกษุสามเณร ผู้หญิงจะเข้าไปในเขตพระภิกษุสามเณรไม่ได้ ถ้าพระภิกษุสามเณรป่วยอาพาธ ญาติจะไปเยี่ยม ก็ต้องไปเป็นหมู่เป็นคณะ ไม่ให้ถือวิสาสะไปเพียงคนเดียว

๘. ไม่ให้พระภิกษุสามเณรทุกท่านเก็บเครื่องดื่มต่าง ๆ เช่น น้ำชา กาแฟ น้ำผึ้ง น้ำอ้อย น้ำตาล เนยใส เนยข้น ไว้ที่พัก ให้ไปดื่มไปฉันในที่ส่วนรวมที่จัดไว้ เช่น หลังศาลาตามเวลาที่ฉันกัน หรือไปฉันที่กุฏิหลวงพ่อใหญ่ เพื่อให้ทุกท่านมีจิตใจที่เข้มแข็ง จะไม่ได้ทำตามความอยากความต้องการของตนเอง

๙. ให้ทุกท่านมีความรับผิดชอบในข้อวัตรกิจวัตรของตนเอง ถึงเวลาทำอะไรก็ให้ทำในสิ่งเหล่านั้นด้วยฉันทะ ด้วยความพอใจ ต้องรับผิดชอบให้เต็มที่ ให้ศีล สมาธิ ปัญญาอยู่ในใจของเราตลอดเวลา เราจะได้ประพฤติปฏิบัติกันต่อเนื่อง มีความสุขในการประพฤติปฏิบัติทั้งวันทั้งคืน การประพฤติการปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะเดินจงกรมนั่งสมาธิ ทำวัตรสวดมนต์ทุกอย่างคือการประพฤติการปฏิบัติทั้งหมด เราจะได้มีความเห็นถูกต้อง

เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เราถึงจะได้เข้าถึงความสุขความดับทุกข์ในปัจจุบันตลอดกาลตลอดเวลาจนบารมีอินทรีย์ของเราจะสมบูรณ์

ธรรมเนียมการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติทั้งหลายก่อนลงจากที่พักก็กราบพระ เข้าถึงที่พักก็กราบพระ พระนี้คือพระธรรม คือพระวินัยที่อยู่ในใจของเราทุกคน ที่พักของเราน่ะ ไม่มีพระพุทธรูปไม่เป็นไร เพราะว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์มีอยู่ในใจของเราอยู่แล้ว

ให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจตามนี้

๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

满意的

ฉันทะ : ความพอใจ